

Yeniden • • • Millî

MÜCADELE

TÜRK İŞÇİSİNİN

DAVASI

19 MAYIS 1970

SAYI : 16

İLMÎ SAĞ

İLMÎ SAĞ: SADECE SOLA KARŞI BİR PRO-TESTO HAREKETİ DEĞİL; BİZZAT MİLLET İDEOLOJİK YAPISININ İLİMLEŞMESİ VE HAREKETLENMESİDİR !

Her ideolojiyi kendi değerleri, mefhumları açıklar. Her ideoloji, tathikatından doğan, meseleleri kendisi çözer. Bir ideolojinin problemlerini başka bir ideoloji çözümüyle diye, o ideolojiyi suçlamak en azından mantıksızlıktır.

Son asırda, İslâmı Sosyalizm, Komünizm, Liberalizm, Demokrasi vs. şeklinde yorumlamak moda olmuştur.

FERT VE CEMİYETİN BUHRANINI İZÂH EDEN AMİLLER

1. BÜTÜN BESERİ HADİSELER, FARKLI İDEOLOJİLERİN ÇARPİSMASI- NIN NETİCESİNDEN DOĞAR :

HADİSE :

Hâdise; madde veya canlı varlığın keyfiyet veya kemiyet değişikliği demektir. Madde hareket eder, ısınır veya şekil değiştirirse maddede veya pozisyonunda değişme doğar. Değişme, keyfiyet değişmesi hâline gelebilir. Bu takdirde madde, yeni bir madde veya canlı varlığa dönüşür. Kâinatda her an milyarlarca kemiyet ve keyfiyet değişmesi yani hâdise doğmaktadır.

Bu değişiklikler ise, şaşmaz ve yanılmaz bir kudret tarafından yapılmaktadır. Her an sonsuz sayıda hâdise teşekkül etmekte, kâinat görünen intizamının altında muazzam bir oluşu saklamaktadır. Kâinat her an bir oluş içinde bulunmaktadır. Kâinatın ve hayatın yaratıcısı olan Allah, her an sonsuz oluşu yaratmakta ve idâre etmektedir.

Gerçekte; kâinat ve hayatın yaratılmasından, işleyişinden ve zamanı gelince yok olmasından daha büyük hâdise olamaz. Madde ve canlı varlık, Allahın koyduğu kanun içinde, hareketlenmekte ve devam etmektedir. Bu kanun, eşya ve canlı varlığın zarûri olarak uyduğu kanundur. Bazıları insan tarafından keşfedilmiştir. Bir kısmı ise ileride keşfedilecektir.

Misal vermek gerekirse; fiziğin ve kimyanın madde hakkında buldukları kanunlar, Allahın maddeye uyması için emrettiği plândan ibârettir.

Mekanik, Optik, Termo-dinamik kanunları ve kimyanın kanunlarını hatırlayalım. Madde veya canlı varlık bu kanunlara isyan edemez. Birakılan cisim düşer, ısıtılan cismin hacmi genişler, elementler kimyevî usûllerle birleşip yeni cisimler meydana getirirler...

Maddede ve canlı varlıkta seçim hürriyeti yoktur. Bu sebepten, madde ve canlı varlık Allahın kanununa itiraz edemez, onu tanıır. Madde ve canlı varlık Allahın kendisine emrettiği kanuna tam bir teslimiyet içinde boyun eğmiştir.

BESERİ HADİSELER :

«Hâdise, kâinat ve hayattaki değişiklikler» demiştik. Beşerî hâdise terimi ile kastımız; insan ve cemiyette vuku bulan değişmelerdir. İnsanın tarifini hatırlayalım; insan, canlı ve cansız maddenin vasıtalarını da taşıyan ideolojik yapı bir varlıktır. Canlı varlık ve madde karakterine tekâbül eden değişmeler, doğrudan doğruya mevzumuz değildir. Ölüm, doğum gibi vücudun biyolojik, fizik ve kimyevî değişimleri meselesinde derinleşmeyeceğiz. Biz insanın değişim noktalarını ve değişmelerini inceleyeceğiz. İnsanın değişimini incelemede, üzerinde ehemmiyetle durulacak nokta, insan ideolojik varlığıdır.

İnsanın değişmesi; iman, düşünce, his ve hareketlerinin değişmesinden ibârettir. Milyarlarca insanı birbirinden ayıran husus; ideolojik yapı tezâhürlerindeki nüans-ı ibârettir. İnsanın değişmesi, yahut beşerî hâdise terimi ile, işte bu gerçek değişmeyi kast ediyoruz.

İnsan, tabii ve ideolojik yapısının gereği olarak, ihtiyaçlarla doludur. Bu ihtiyaçlar (zarûretler); neslin devamı, varlığın idâmesi ve ideolojik yapıya uyma zarûretleridir. Her insan varlığını devam ettirme, neslini sürdürme meylindedir. Ve ideolojisini yaşama iman, düşünce, his veya itiyadında-
dır.

İşte bu (zarûretler) ihtiyaçlar karşılama mecbûriyetindedir. Bu ihtiyaçların tatmini gerekir. İhtiyaçların tatmini için gerekli vasıtalar ise, çevreden temin edilebilir. Bu ihtiyaçların tatmin vasıtası iktisadî, siyasî, içtimai, ahlâkî kıymet taşırlar. Bu, vasıtaya ayrı açılardan kıymet biçmekten doğar.

Meselâ: Varlığın devamını temin için duyulan gıda alma ihtiyacının, ferdi bir mübadele (alış-veriş) sevkettiğini düşünelim. Bir mal satın alma keyfiyeti, alınan malın para ile ifâdesi yönünden iktisadî, mala vü-malın istihsalinde ve inkisâmında vazife yapan içtimai muhit göz önüne getirildiğinde, içtimaidir. Bu alış-veriş kanun himâyesi temin etmek bakımından hukukîdir. Hülâsa; ihtiyacı tatmin vasıtası, tek başına siyasî ahlâkî, iktisadî veya içtimai değer taşımaz. Bu vasıta, aynı zamanda, iktisadî, içtimai, siyasî ve ahlâkî kıymet arzeder.

«İnsan, ihtiyaçlarını tatmin için, münâsebetlere girer» demiştik. Fert; fertle, cemiyetle, kâinat ve hayatla münâsebetlere girer. Bu münâsebetler imanî, fikrî, hissi ve ameli bir mâhiyet taşıır.

Misâl olarak; ferdin gıda ihtiyacının karşılanmasında münâsebetleri, bir gıda maddesi ile kurulan ameli münâsebet münker olur. Gıda hazmedilir. Yine ferdin, neslin devamı zarûretiyle kurduğu münâsebet ameli, hissi ve fikrî vasıf arzeder. Ferdin,

hâdiseler ve değerlendirmeler hakkındaki, kıymetlendirme münâsebeti ise fikrî ve imanî bir münâsebet şekline girer.

Demek ki; ferdin çevresi ile münâsebetleri imanî, fikrî hissi ve ameli olmaktadır. Bu münâsebetlerin esasını teşkil eden insan yapısının zarûretlerinin tatmin vasıtaları da iktisadî, içtimai, siyasî ve ahlâkî kıymet arzeder.

Bir gıda maddesinin hırsızlık yoluyla tatmin vasıtası hâline gelmesi, bu tatmin vasıtası hakkında, siyasî iktisadî, içtimai ve ahlâkî kıymetlendirmeye yol açar. Malın para ile ifâdesi yönünden iktisadî, mala vücut veren cemiyet yönünden içtimai, kanun himayesi yönünden hukukî - siyasî ve ahlâkîlik yönünden gayr-i ahlâkî bir hâdise karşısında olduğumuz açıktır.

Ferdin münâsebetleri, ferdin iman, düşünce, his ve hareket tezâhürlerine vesile olduğundan, beşerî hâdiselerin doğum vasatı olur. Zira fert, çevresini değerlendirmek suretiyle, his, tefekkür ve inanca varır. İhtiyacın tatmini zarûreti, ferdi çevre ile ameli münâsebetlere sevkeder, hareket vücuda gelir. Ferdin münâsebetleri, beşerî hâdiselerin doğum vasatı olur.

Tabii ve ideolojik yapının zarûretleri, ferdi münâsebetlere iter. Bu münâsebetlerin gayesi ise, ferdi tatmin etmek ve huzura erdirmektir. Ancak, ihtiyaçların tatmin ölçüsü ne olmalıdır? meselesi hemen ortaya çıkar. Her ihtiyac, mutlaka bir tatmin vasıtasına ve tatmin usûlüne ihtiyacı ortaya çıkarır. Bu zarûret ise ideolojileri gerekli kılar. Zira ideoloji, insanın ihtiyaçlarını tatmine yönelir. İnsanın imanî, fikrî, hissi ve ameli (tabii) ihtiyaçlarının, normal olarak tatmini gerekir. Bu tatminin ölçüsü ve usûlü de, ideolojilerden gelir. Her ihtiyacın tatmin, bir ideolojik modelle olur. Meselâ: İnsandaki neslin devamı zarûreti, tatmin edilmelidir. Ancak, hangi ölçüde ve nasıl? suali hemen gelir. Bu suale verilen cevap, bir ideolojinin cevabıdır. Zinâ, fuhuş, fücûr, gayr-i tabii münâsebet şekilleri veya normal evlilik münâsebeti modelleri bir ideoloji cevabıdır. Zinâ ve mümasili tatmin modelleri, sol ideolojinin cevabı ve tavsiyesidir. Sağ ideolojinin tavsiyesi ise, meşrû zevce ve zevce ile, bu iki ideolojik modelden birini seçektir. İdeolojiler arasındaki çarpışma, ferdin bu seçim imkânını kendi lehine netice-
lendirmek gayesindedir.

Hırsızlık veya meşrû kazanç, tabii varlığın devamı zarûretinin farklı tatmin modelleridir. Birisi sol ideolojinin, diğeri sağ ideolojinin hareket modelidir.

Hayat nizamından da misâl vermek gerekirse, Komünizm, sol ideolojinin nizam hâlinde şekillenmesinden ibârettir.

(Devamı var)

Milletin iman, ahlâk, kuu-
tür, tarih ve menfaatine
bağlı haftalık siyasî MİLLÎ

DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 Sayı 16

SAHİBİ

★

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

SELİM ARKOÇ

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 10

★

Flatı : 150 kuruş.

Dizgi :

ŞEN - AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNES MATBAACILIK
T.A.Ş. Cağaloğlu - İst.

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 33 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

İLMÎ SAĞ

Kısa bir süre önce gazetelerden birisi, sağ cephenin şöretilleriyle yaptığı röportajları yayınladı. Bu yayınlar bize bir kere daha gösterdi ki, sağ cephenin taktik, strateji ve metod beraberliğinden önce anlayış birliğine varması gerekir. Millet, milliyetçilik, sağ, sağıklık gibi mefhumlar da anlayış birliğinin doğması, zaruridir. Yukarıda bahsettiğimiz yazı serisi, bu zarureti apaçık bir hale getiriyordu. Şöyleki, «Sağ diye bir şey yoktur, bu solcuların iftirasıdır.» «Sağ, medenî insanı manevi değerlere saygılı kılmak.» «Sağıklık medeniyetçiliklerdir.» «Sağıklık düzeni muhafaza etmektir.» gibi hem birbiri ile tezada düşen, hem de Sağ'ın ilmi bir anlayışla tetkikine dayanmayan görüşler, sıralandı. Bu sebepler dolayısıyla sağ ve sağıklık hakkında, kanaatlerimizi açıklamakta, fayda görüyoruz.

Önce sağ ve sol ayırımının temelini hatırlayalım. Acaba sağ ve sol ayırımı, insan ve cemiyet münasebetleri hakkındaki bir anlayış farkına mı dayanır? Servetin şu veya bu tarzda dağılmasını, ferdi hürriyetin şu veya bu tarzda tanzimi dileği, bir şahsı solcu veya sağıcı yapmağa yeter mi? Meselâ, hürriyetin kapitalist tefsiri ve komünistce tefsiri, solculuk ve sağıklık ayırımının ciddi ve ilmi bir ölçüsü olabilir mi? Yukarıdaki sorular bir ictimal ve siyasi sistemin tek başına sol sağ ayırımı için yeterli olup olmadığını ifade ediyor. Bu soruların kesin cevabını verebiliriz.

Sosyal sistemler, cemiyete verilecek şekil hakkındaki nazariyeler veya hayallerdir. Komünist toplum, kapitalist toplum, ortaçağların hristiyan toplumu gibi. Ancak bu sistemler, belirli bir düşünce tarzına, kainat, insan ve hayat anlayışına dayanır. İşte sistemlerin sol veya sağ olduğunu ortaya koyan budur. Yani kainat ve hayat anlayışı ve düşünce metodu

Sol kâinat ve hayat anlayışında vehime dayanır. Düşünce metodu ise zandan ibarettir. Sağ ise kainat ve hayat anlayışında olduğu gibi düşünce metodunda da hakka dayanır. Ancak hak tektir. Bundan dolayı sağ ideoloji kaynağı itibarıyla tektir. Bu temel kainat ve hayatın tek doğru anlayışı ve hakka bağlı bir düşünce metodundan ibarettir. Kainat ve hayatın, yoktan var edicisi, idare edicisi olarak Allah'tan başka; hiç bir sebep, unsur, fail, illet, mündemîc illet veya gaye tarzında ifade edilse dahi hiç bir varlığı kabul etmez. Düşünce metodunda ise akli, sahih haber ve hissi selim ile tamamlandığı an doğru bilgi kaynağı olmaya lâyık bilir. Sosyal sistemi ise insan ve cemiyetin tabi olduğu kanunların endam ve ilmi ifadesi olan bir düzendir.

Sol ise kainat ve hayatı izahta şirke, düşünce metodunda ise zanna ve risaleti inkâra varır. Bu izah temelinde bütün sol birleşir. Hakikat tektir. Yanlışlar ise sonsuz olur. Bu sebepten, yukarıda zikrettiğimiz doktrin temelinde, bütün sol inançlar birleşir. Din olarak; Musevilik, hristiyanlık, budizm, brahmanizm, şintoizm v.s. Felsefi sistem olarak pantheizm, materyalizm, spirikalizm v.s. Bu saydıklarımızın hep ya kainatı izah bahsinde, ya da düşünce metodunda yanlışlıklardır. Binaen aleyh, sol olurlar.

Sol ve sağ ayırımını, sosyal sistemlerin farklılığına değil; insan, kainat, hayat telâkkisi ve düşünce metoduna bakarak yapmak gerekir.

Bu sebepten komünist çevrelerin ısrarlarına rağmen, belirtmek icap ederki, ne içinde yaşadığımız kapitalist sistem sağdır, nede liberalizm sağdır. Gerçekte komünizm 18. asır materyalist Alman felsefesinden çıkarılan bir neticedir.

18. yüzyıl Fransız felsefecilerinin hürriyet fikirleri, insanın yeryüzünde saadetini aramağa ve

buna mani olacak her kayda isyan etmeğe hazır insan tipi meydana getirmek hevesinde idi. Bu filozoflara göre, insan saadetinin bulunabileceği bir ahiret âlemine inanmak gülünçtür. (!) Saadet bu dünyada vardır. Ve saadetin aslı, insanın dile diği gibi yaşayabilmesidir. Bununda şartı, hürriyettir. Hürriyetin mânâsı ise mülkiyette belirir. Bu görüş insanı, «ekonomik bir hayvan» gören, hürriyetçiliğin görüşü idi.

Marx bu görüşü şöyle değiştirdi. İnsanın mutlu olması ancak, hürriyet ile mümkündür. Ancak, hürriyet mülkiyetin ve dinin bulunduğu bir dünyada mânâsız kalmağa, mahkûmdur. İnsan ancak, mülkiyet, milliyete dayanan sınıf ve devletin olmadığı bir komünist toplumda hür olabilir, diyordu.

Görülyorki, sahte sağ - sol ayırımlarının maskesini indirmek, gerekmektedir. Liberalizmin kapitalist ve komünist nazariyeleri farklı olmalarına mukabil, soldurlar. İlave etmek icab ederki, sol - sağ ayırımı, insanlığın tarihi kadar eskidir. Bu ayırımı, Fransa ihtilâl meclisindeki partilerin, meclisin sağ veya solunu işgal etmeleri vakiasına bağlamakta yanlış ve gülünçtür.

Hülasa sağ; insanın ve münasebet halinde bulunduğu hayat ve kainat varlığının tabi olduğu umumî kanunlarının bilgisidir. Her ilim; kendisine mevzu edinmiş olduğu kainat veya hayat parçasının tabi olduğu kanunları bulmağa çalışır. Meselâ Fizik, eşyanın hal değişmelerini, kimya keyfiyet değişmelerini inceler. Gerek fizik gerekse kimya, eşyanın belli bir vechesini tetkik etmekte olup, kainatın tabi olduğu kanunların incelenmesine nazaran hususilik arzeder. Bu ifadeyi başka bir şekilde açıklamakda mümkündür. Fizik kanunları, kainatın tabi olduğu kanunların özel hallerinden ibarettir. Yahut kâinatın tabi olduğu kanunlar, fizik kanunlarına nazaran umumdür ve ana kanun karakterindedir. Bu gerçekleri ilimlerin bütün neveleri için söylemek mümkündür: Bütün ilimlerin kanunları, kainatın tabi olduğu kanunun özel hallerinden ibarettir. İşte ilmi sağ bu hususi kanunların tetkikinden başlayarak, kâinat ve hayatın tabi olduğu temel kanuna doğru bir fikir faaliyetidir. Ve belli bir mevzuun incelenmesi, yani kanunlarının ortaya çıkarılmasında umumî kainat ve hayat kanununun halini tesbit için yürüyen düşünce demektir.

Bu faaliyet; felsefenin, felsefenin bütün dallarının, eşya ve insanı mevzu edinen bütün ilimlerin tetkikini icap ettirir. Müsbet bir ilim anlayışı bunu gerekli kılmaktadır. Ancak kainat ve hayatın ve olaylarının doğru incelenmesi bizi son derece çarpıcı bir gerçekle karşı karşıya getirecektir. Vehme, zanna yer vermediğimiz nisbette, yanlış düşüncelerin cılasına ve aldatıcı parlaklığına aldanmadığımız ölçüde, hakikatın rekabet kabul etmez saltanatını görürüz. Kainat ve hayat kanunlarının doğru incelenmesi, fertte şuurlu bir iman bağı hasıl eder. Kainat ve hayata yön veren kanunlar bilindiği ölçüde; İslamın insanlığa asırlarca önce haber verdiği gerçekler önünde; insanlık hüsu içinde eğilmeğe mecbur kalacaktır. Daha şimdiden müsbet ilmin en yüksek otoriteleri, kendi sahalarında farkına vararak veya varmayarak, hakkın hâkimiyetini kabul etmektedirler.

Şu halde biz, kainat ve hayatın tabi olduğu kanunları doğru olarak tesbit ettiğimiz nisbette, İslamın gerçeklerini teyid etmiş, yeniden şuurla iman etmiş oluruz. İlmî sağ gerçek mü'minin inan cını şuurlandırırken; kültür emperyalizminin gizli veya açık tesirlerine muhatap olan bütün millet özel halini tesbit için yürüyen dükünce demektir. eder.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

SENDİKALAR VE İŞÇİMİZİN

11 Mayıs 1970 Pazartesi günü Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (TÜRK-İŞ) 8. Genel Kongresi başladı. Bir hafta devam etti. Kongreye 240 delege katıldı. Bu arada beynelmilel işçi teşkilatlarının delegeleri de iştirak etti. Kongreyi takib etmek üzere on tane de bakan hazır bulunuyordu. Kongreye Genel Başkan Seyfi Demirsoy'un konuşmasıyla başlandı. Cumhurbaşkanı Sunay, Başbakan Demirel ve İnönü'nün mesajları akundu. Sendika temsilcileri, bakanlar, müşahidler birer konuşma yaptılar. Kongre sakin geçti. Seçim bölgelerinde atılan nutuklar, sorular cevaplar, ithamlar kongrede de yer almaktaydı. Türkiye'de iktidar ve muhalefet partilerinin sözcüleri birbirlerini itham ettiler. Puzun zamandan beri işçiyi, köylüyü ve bütün milleti ızdırab içine sokan meseleler üzerinde nutuklar atıldı... Ama sadece nutuk atıldı. Elerinde imkân bulunan, iktidar sahibi kışılar, şimdiye kadar yapmadıkları şeyleri söylüyor, temenni ediyorlardı. Fiilen yapamadıkları şeyin edebiyatını yapıyorlardı. Kongrelerde, toplantılarda işçi ve bütün millet üzerine söz söyleniyordu. Karar veriliyordu. teklif yapılıyor ve hayaller üzerine şatolar kuruluyordu.

Türkiye'de işçiler bir kuvvet olmaya başladıkları andan itibaren politikacılar da, ona yaklaşmak mecburiyetinde olduklarını hissetmişlerdir. İşçi Sendikalarını çeşitli vesilelerle kontrolleri altında bulundurmak istemişlerdir.

Bizim memleketimizde Sendika hareketleri epeyce eskiye dayanır. 1871 tarihinde İstanbul'da «Amele perver Cemiyeti» kurulmuş 1895 senesinde Tophane fabrika işçileri tarafından bir teşkilat kurulmuş, hatta bazı hareketlere girilmişti. 1946 yılından itibaren Türkiye'de Sendika ve işçi hareketlerinde gelişme kaydedilmiştir. Bu hususta en önemli adım 31 Temmuz 1952 tarihinde TÜRK-İŞ'in kurulmasıyla atılmış bulunuyordu. TÜRK-İŞ bugün bir milyonu aşkın işçiyi bünyesinde bulundurmaktadır. Kendisine 35 tane sendika bağlıdır.

Nihayet 1967 senesinde Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) kurulmuştur. Türkiye'de halen büyük bir çoğunluk teşkil eden Sendika dışı işçiler bir yana en önemli işçi teşkilatları olarak TÜRK-İŞ ve DİSK vardır. Bu sendikalar işçi haklarını müdafaa etmek ve işçinin ızdırabını dindirmek iddiasındadırlar.

İŞÇİNİN İZDIRABI MİLLET İZDIRABINDAN AYRI DEĞİLDİR

İşçimizin ızdırabını dindirmek için onun nasıl ızdırab içine itildiğini araştırmak icabeder. İşçinin, köylünün ve bütün millet ızdırabının mes'uleri kimlerdir? Türkiye'de millet buhranını hazırlayan amiller hangileridir? Dönen çark-

ların başındakiler kimlerdir? Kimin kesabına bu çarkı döndürmektedirler. Bu sorular cevaplandırılmadan ferdi, ailevi ve zümrevi ızdırabın dindirilmesi imkânsızdır.

Nüfusumuzun büyük çoğunluğu köylüdür. Ve bugün fabrikalarda işçi olarak çalışan insanların büyük çoğunluğu yine köyden şehire gelmeye mecbur olmuş insanlardan meydana gelmektedir. Demek ki köylünün şehire göçmesini, şehirde ırgatlaşmasını ve sokağa dökülmesini isteyen kuvvetler vardır. Bu kuvvetler köylünün mahsülünü değerlendirmeyip veya istihsalini geliştirmeyip, ziraat memleketi olan Türkiye'ye buğday ithalini teşvik eden kuvvetlerdir. Köylünün biberine talaş, pamuğuna su, incirine keçi pisiği ve zeytinyağına parafin katan kimseler onun ırgatlaşmasını, ve sokağa dökülmesinin baş mes'ulleridir.

Köylü iken ızdırabı dindirilmeyen millet, işçi olunca da acı buhranlarla karşı karşıya bırakılmaktadır. Köylüyü ihanetleriyle işçi haline getiren gayr-ı millî sistem ve bekçileri işçiyi de Komünizme götürebilmenin yollarını arıyorlar. Bu noktada en hain metodları çekinmeden uyguluyorlar. Köyden çalışmak üzere şehre gelen millet evlâdının ihtiyaçları genişlediği için aldığı ücret, ev kirasına bile kifayet etmez oluyor. Köyde kendi evinde otururken, şehirde kiracı olmak mecburiyetinde kalıyor. Bunun ahlâki yönden fert hayatında yaptığı tesir bir yana, geçim meselesinde de çeşitli buhranlara sebep oluyor. Köyde eğlenceyi çocuklarıyla sohbet etmek şeklinde anlarken şehire gelince, çeşitli propaganda vasıtaları onu yeni eğlence yollarına itiyor. Köyünde sebze, meyveyi kendisi üretirken, şehirde suya bile para vermek mecburiyetinde kalıyor. Nihayet köyünde bedava yediği domates'i şehirde, iki liraya almak mecburiyetinde kalıyor. Müstahsilden satıcıya gelinceye kadar aracılardan koydukları kârlar şehirde ilk fiatı kat kat geçiriyor. Köyünü terkeden millet evlâdı böylece öldürücü bir kışkaç içinde inletiliyor.

Bu arada milletin ideolojik yapısına yapılan saldırılar, işçimizi kendi iman, ahlâk ve kültüründen uzaklaştırma hedefini güdüyor. Düşman işçimizin imanında ve ahlâkında yaralar açıyor. İşçimizi sefalet içerisine iten beynelmilel Yahudilik ve yan kolları, onun sefaletini, imanını darbelemek için vasıta olarak kullanmak istiyor.

Böylece Kapitalizmin hazırladığı vasatta komünizm tezgâhlanıyor. Kapitalist bir ortamda ve sahte demokrasinin anarşi havasından istifade ile tahrik edilen sınıf kavgaları, Komünizmin teessüsü için milletin işçisini vasıta olarak kullanıyor. Kapitalizmin katmerleştirdiği millet ızdırabı, Komünizm tarafından istismar ediliyor. Sı-

nıf kavgası milletin evlâdını birbirine kırdırıyor.

SINIF KAVGASI NASIL TAHRİK EDİLİYOR?

Beynelmilel Yahudilik Kapitalizm vasıtasıyla milleti millet yapan değerlerden soyuyor. Onu yalnız menfaatini düşünen, midesine bağlı varlık haline getiriyor. Fertler birbirine sadece menfaatlarıyla bağlanan varlıklar haline getiriliyor. Milletin serveti düşmanları tarafından faizle, tükâr, karaborsa ve para oyunları ile soyuluyor, beynelmilel sermayeye peşkeş çekiliyor. Millet ik tisadî hayatını kontrolü altında bulunduran vuruncu Yahudi ve ortakları piyasada meydana getirdikleri krizlerle, işçiyi, köylüyü buhran içerisine sokuyor. Sokağa döküldükleri işçiyi milletin diğer evlâdları ile çarpıştırıyorlar. Artık millet evlâdları, işçi-patron diye işçi-polis, işçi-köylü diye birbiriyle vururken Yahudi ve onun usaklığını yapan Masonlar koltuklarında kasıla oturuyorlar. Milletin birbirini yok edişini zevkle seyrediyorlar. Milletin düşmanlık hissi, düşmana çevrileceğine, kendi kardeşine döndürülüyor ve kardeş kavgası milleti yok ediyor.

GREVLER KİME KÂR GETİRİR?

Diğer taraftan fabrikalarda yaptırılan grevlerle millî sanayi darbeleniyor. Bundan da yine karaborsacı, spekülâtör yahudi tüccar faydalaniyor. Ücretinin artacağını düşünen işçi ise mallarda meydana gelecek olan fiat artışının farkında olamıyor. Grevden sonra en hayati ihtiyaçlar üzerinde meydana gelen fiat artışı işçiyi yeni buhranlara itiyor. Meselâ; Ereğli Demir - Çelik'te yapılan grevden sonra işçinin ücreti biraz arttı. Fakat piyasadaki karaborsacı yahudi tüccarının demir fiatlarında meydana getirdiği sunî yükselme, bütün diğer ihtiyaç maddelerinde fiat artışına sebep oldu. Bir yandan işçi ücretine 50-100 kuruş zam yapılırken diğer yandan, temin etmek mecburiyetinde olduğu maddelere yapılan zamlar, onun üç beş mislini kaybetmektedir. Yani işçinin bir cebine konan elli kuruş, öbür cebinden yüz kuruş olarak geri çıkmaktadır. Bu mekanizma yıllardır sürmesine rağmen, işçinin bu hırsızlıktan haberi olmamaktadır. O halde grevler, işçinin menfaati için yapılmamaktadır. İşçi bu hareketinde son derece samimi olmakla beraber, meselâ sendika başkanı fabrikayı tahrip ettirmek istediğinde millî serveti imha etmemek düşüncesi ile sendika başkanını dövmesine rağmen, işçiyi tahrik edenler ve ona hakkını vermeyenler, menfur gayelerinin tahakkukunda, işçiyi basamak olarak kullanmak istiyorlar. İşçiye saadet getirmeyen grevler kime kâr temin etmektedir? Hâdiseler cereyan ettikçe millet düşmanlarının iğrenç yüzleri daha belirgin hale gelmektedir. Meselâ son günlerde yapılan GES-İŞ grevi işçi, köylü ve bütün millet üzerinde oynanan oyunları açık açık gösteriyor. GES-İŞ GREVİ

BİTMİYEN ÇİLESİ

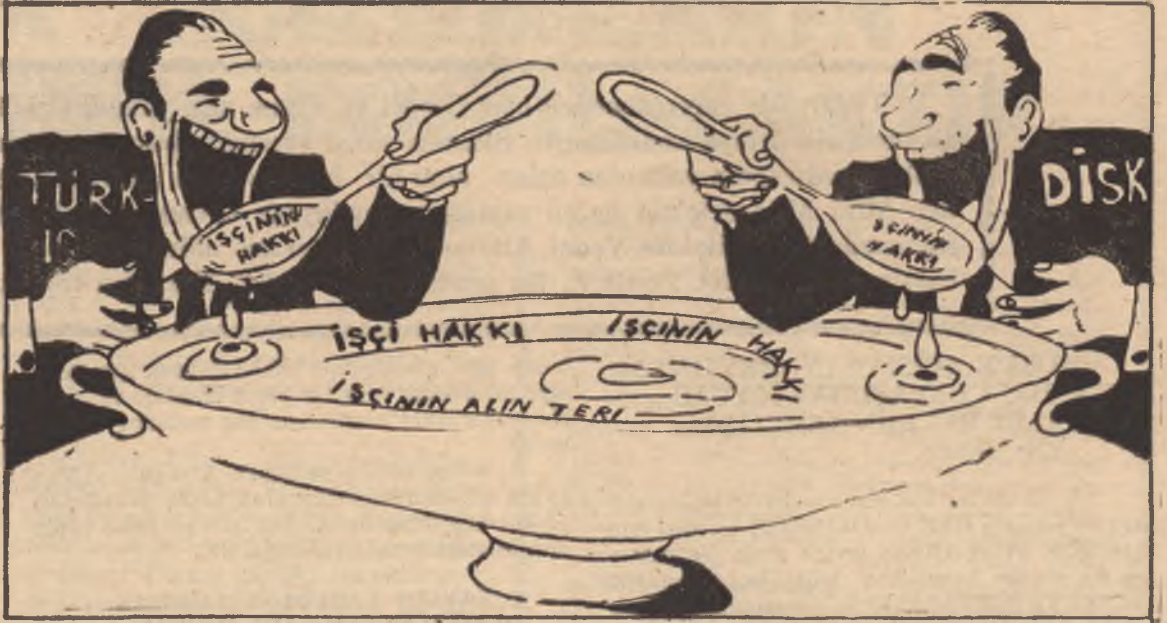
Bundan bir müddet önce GES-İŞ, DSİ işyerlerinde bir 46 işyerinde başlayan greve onbin kadar işçinin katıldığı söyleniyordu. Grevi eski TİP adayı, şimdi de CHP milletvekili olan GES-İŞ genel başkanı Osman Soğukpınar başlattı. Gerekçe olarak ücretlere zam yapılmadığı, elbise ve yemek parasının ödenmediği gösteriliyordu. Devlet Su İşlerinin (DSİ) hemen bütün işyerlerinde grev başlatıldı. Havaaların kurak gittiği bir zamanda grevin başlatılması acı neticeler doğuracaktı. Mason localarının hedefi belliydi. Türkiye karışık günlere doğru itiliyordu. Siirt, Balıkesir, Söke, Kadirli olayları Türkiye'deki karışıklığın bir başka yönden tahrir edilmesi idi. Bir yerde futbol ile birbirine kırdırılan millet, diğer yerde rüşvetle, bir başka yerde grevle, bir başka yerde ise boykot ve işgal ile birbirine giriyordu. Yahudinin, şehirin şehirle vuruşturulması politikası GES-İŞ grevi ile işçi ve köylüyü karşı karşıya getiriyordu. Köylü Malatya'da tırpanını çekiyor, elinde kurumuş başaklarla şehre yürüyor. Grevin durdurulmasını istiyor. Gözlerde garip bir hava var. Bir yandan iktisadî şartların zorlaması, diğer yandan kendisine karşı çıkarılan insanların aynı imana, aynı millete mensup oluşları. Derinden bir nefes alıyor ve düşünüyor köylü... Ücreti verilmeyen işçi haklı, grevden mutazarrır olan köylü haklı... Fakat ne işçiye, ne de köylüye asıl haksız olanın kim olduğu söylenmiyor. Devlet Su İşlerinin işçiye hakkını niye vermediği, Osman Soğukpınar'ın da işçiye niye tahrir ettiği, bunca tehlikeli duruma rağmen, millî ekonominin krizlerle karşılaşacağı bilinmesine rağmen grevi niçin başlattığı düşünülmüyor. Acaba millî ekonomiyi tahrir kastıyla, Devlet Su İşleriyle, Osman Soğukpınar arasında perde arkası bir anlaşma mı var diye sormak lâzım... Bu noktada mason localarının kararları ne merkezdedir? Bilmek lâzım. Köylü ile işçiye karşı karşıya getirmekteki gayesi nedir? Öğrenmek lâzım. Millî ekonominin darbelenmesinde hangi ithalatçı yahudiye kâr temini düşünülüyor? Görmek lâzım. Bütün bunlar ister istemez kafamızda doğuyor. Çünkü işçinin bütün grevlerde olduğu gibi burada da herhangi bir kazancı olmuyor. Beiki de, grev sonucu işçi yevmiyesinde bazı artmalar olacaktır. Ama 10-15 günlük grevin, ziraat memleketi olan ülkemiz ziraatine ne derece tesiri olacağı açıktır.

Grev Konya ovası, Adana ovası, Ege bölgesi ve Malatya gibi ziraatçılık bakımından Türkiye'nin can damarı mesabesindeki yerlerde yapılmıştır. Türkiye buğdayının, pamuğunun, biberinin ve şeker pancarının esas yetiştirme sahaları susuzluktan can çekiyor. Tohum toprakta kavruluyor. Başaklar olgunlaşmadan sararıyor. Köylü ise bir çatlaman toprağa bakıyor, bir de uzaktaki baraja... Barajdaki insanları düşünüyor... Kendi kardeşlerini... işçi kardeşlerini... Karşı karşıya getirildiği kardeşlerini... İşçiye bu harekete zorlayanların olduğunu, işin içinde bir düşman parmağının bulunduğunu düşünüyor.

Bu esnada bir yetkili, grevden millî ekonominin elde edeceği kazançları (!) ilân ediyor. «Bu şartlar altında Türkiye, gelecek sene, daha çok buğday ithal etmek mecburiyetinde kalacaktır. Grev neticesinde, şeker pancarları susuzluktan kuruduğu için şeker sıkıntısı zuhur edecek ve şeker ithalimiz artacaktır.» İthalat neticesinde dışarıya giden döviz bir müddet sonraki fiat artışlarının ve yeni sıkıntıların sebebi olacaktır. Buğday istihsalinde meydana gelecek yüzde yüzlük bir düşme, ekmeğini tarlasına bağlayan köylümüzü sefaletle itecektir. Şehire göç yeniden başlayacaktır. Görülüyor ki, Türkiye'de hadiseler gelişigüzel cereyan etmemektedir. Hadiseler birbirini çağırarak ve millet hayatı ihanetlerle karşı karşıya getirilmektedir. GES-İŞ başkanı, CHP milletvekili Osman Soğukpınarın bu kararına, TÜRK-İŞ yöneticileri kongrede rey için mi dir bilinmez - herhangi bir müdahale etmemiştir. Hükümetin grevi durdurma kararının Resmi Gazete'de ilânı geciktirilmiş ve grevin sürünce mede kalması sağlanmıştır.

İŞÇİ HAREKETLERİNDEN NE TEMİN EDİLMEK İSTENİYOR?

İşçi hareketlerini, grevleri, işgalleri teşvik edenler, artık iyice belli olmuştur ki işçi hakla-

rından hareket etmemektedirler. İşçi hareketlerinin tahrikinde şu gayeler ön plânı işgal etmektedir.

1— Sınıf kavgasını tahrir ederek komünizme zemin hazırlamak.

2— İşçi hareketleriyle alt üst olan piyasada yahudi karaborsacı, ithalatçı ve ihtikârcılara fırsat hazırlamak.

İşçi hareketleri gayeleri ve neticeleri bakımından ancak bunları ortaya koymaktadır. İşçi hareketlerinde milletin evladı birbirine girmekte ve grevler sonucu yahudi fabrikatör ve ithalatçılar kâr sağlamaktadır.

İlk grev ve işgalin yahudi fabrikalarında (mesela Derby ve Singer'de) ve bizzat yahudi patronlar tarafından yaptırıldığı nazarı itibara alınırsa, durum daha da açık olarak görülebilir. Fabrika işgallerini moda haline getiren yahudi patronlar, ondan sonra, bu işi az-çok millî sermayeye dayalı müesseselere sıçratmışlar ve millî sermayeyi böylece tahrir etmişlerdir. Bugün dikkat edilirse yahudi fabrikalarındaki grevler birkaç günde durdurulduğu halde temelinde millet serveti bulunan fabrikalardaki grevler sürünce mede bırakılmaktadır. Meselâ Rum Finfinellis'in «branda bezi» fabrikasında başlatılan grev gayri kanuni olduğu gerekçesiyle durduruldu. Halbuki işçi çok kötü şartlar altında çalıştırılıyordu. Kadın ve erkek işçiler aynı banyoda yıkanmak mecburiyetinde bırakılıyorlardı. İşçiler bu kötü, gayri ahlâkî durumdan kurtulmak için grev yaptılar. Fakat yetkililer grevi derhal durdurdu!

Bunun yanında Deniz İşçilerinin grevi bir türlü sonuçlanmamıştı. Formaliteler millet haklarını göz göre göre zayıf ediyordu. Geçtiğimiz hafta Maden-İş sendikasının tahrikile Sungurlular kazan fabrikasında başlayan grev ve işgal bir türlü neticelenmiyordu. Nihayet Üniversiteden gelen komünist militanların da tahrikiyle, jandarmayla çarpışmalar oluyor, fabrika sahibi taş tutuluyordu.

Bütün bunlar gösteriyor ki, Türkiye'de işçiye tahrir edenler gerçekten işçinin ızdırabını dindirmek isteyen insanlar değildir. Bugün işçi hareketlerine yön veren sendikalara bir göz atığımızda bunu açıkça görürüz.

TÜRKİYE'DE SENDİKA FAALİYETLERİ MİLLÎ MİDİR?

Sendikal faaliyetleri iki yönden tetkik etmek faydalı olacaktır.

1— Sendika yöneticileri ve işçi meseleleri.

2— Sendikacıların işçiye bakış tarzı.

I— Türkiye'de birinci meseleye bir göz atacak olursak hiç de iç açıcı vakıalarla karşılaşamayız. Bir yanda, işçi-patron sınıf çatışmasını körükleyerek komünist stratejinin tatbikine uğraşan, işçi ızdırabını, komünizmin yeşermesinde gıda olarak kullanmak isteyen maskeli komünist teşkilat DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) vardır. Üyeleri çoğunlukla, haklarında Komünizm propagandasından dava açılmış kişilerdir. Rıza Kuas, Kemal Türkler bunların en belli

başlılarından. Her ikisi de TİP'in kurucularından ve idare heyeti üyelerindendir. Pek çok defa, komünizm propagandasından mahkemeye verilmiş ve hüküm giymişlerdir. Kemal Türkler Maden-İş sendikasının başkanı olup tahrir ve tahriklerin en belli başlı yöneticilerindendir. Fakat işçiler arasında ne olduğu bilindiğinden pek itibar görmemektedir. Hattâ zaman zaman bizzat işçiden dayak yediği vakidir. Bunların yönettiği ve DİSK'e bağlı sendikalara KIZIL SENDİKALAR denilmektedir.

Bunun karşısında da patron desteğinde, onun kontrolü altında kurulan sendikalar vardır. Bunlar muvazaa sendikalarıdır. Patronla danışıklı görüş yapmaktadırlar.

TÜRK — İŞ

Türkiye sendikal faaliyetlerinde en önemli yeri ise TÜRK-İŞ işgal etmektedir. Türk-İş bünyeye itibariyle karışıktır. Başkan Seyfi Demirsoy ve Genel Sekreter Halil Tunç hem iktidarın gölgesi, hem de muhalefetin yamağı olmak gibi garip fakat manalı bir tutumu devam ettirmektedirler. Teşkilât bünyesindeki cesitli klikleri böylece bir arada tutmanın mümkün olacağını düşünüyorlar, zannediyoruz... İşçi hareketlerinin millî bir mücadelede kuvvet olması da iktidar ve muhalefet işbirliği ile önlenmiş oluyor.

İşçi meseleleriyle, işçinin ızdırabıyla uzaktan yakından ilgisi olmayan bu insanlar, sadece işçi hareketlerini kontrol için, gayri millî sistemin diktiği iki kukla adamdır. Bazen nalına, bazen de mihına vurmayı kârlı addetmektedirler. Türk - İş'in bu gün, işçi ızdırabına ne derece eğildiği incelenmeye değer bir konudur.

Türk - İş'in yıllık gelir ve gider bilançosunu incelediğimizde yürekler acısı bir manzarayla karşılaşırız. Son 11 Mayıs 1970 de başlayan kongre, Genel Kurul faaliyet raporundan öğrendiğimize göre :

Toplam Gelir: 11.897.440.77 TL. dir.

Toplam Gider: 10.979.091.07 TL. dir.

Giderleri içerisinde birkaç maddeyi de ayrıca zikretmek faydalı olacaktır.

Ücretler: 4.975.390.18 TL.

Yolluklar: 750.224.24 TL.

Kongre masrafı: 128.185.78 TL.

(Türk-İş 8. Genel Kurul Çalışma Raporu, Shf. 619 - 620).

Evet hayret edilecek birşey yoktur. Sadece kongre masrafı yüz yirmisekiz bin liradır. İşçi, kömür ocaklarında, izabe fırınlarında, alım çatlarcasına sıcak altında ve sıkır sıkır ter içinde kazandığı yevmiyeden Türk-İş'e aidat öder. Ama Türk-İş bunun 100 binli aşkın bir kısmını kongrede sarfeder 750 bin liralık yolluk, 5 milyon liralık çeşitli ücretler... Acaba bu sarfiyat işinde mes'uliyet duyuluyor mu? 50 metre derinlikte çalışan işçinin çilesi tadılıyor mu? Aksi halde rahat koltukta karar vermek, işçinin kaderiyile ilgili beyanat vermek kolaydır.

II— Sendikacıların işçiye bakış tarzı:

(Devamı 14. Sayfada)

TÜRKİYE'Yİ KİMLER SOYUYOR BİR HAKİMİN İFŞAATI

Türkiye'de geçen seneden beri Gomel ve Zigna adlı yahudi şirketinin oynadığı oyunların içyüzü bir türlü ortaya konmamıştı. Bilhassa solcu vemason basının üzerini küllendirmek isteği hadise, milletin ızdırabına yakından aşina olan bir hakimimizin gayretleriyle yeniden ortaya çıktı. Yeni den Milli Mücadele'nin geçen sayısında zeytinyağı davasıyla ilgili olarak bir yorumu neşretmiştik sayımızda Sayın Hakim Vedat Altuna'nun göndermiş olduğu kıymetli evrakından okuyucularımıza bazı pasajlar SUNUYORUZ. Bu arada Sayın Vedat Altuna'ya teşekkürlerimizi iletiriz.

HUKUK AÇISINDAN «ZEYTİNYAĞ SKANDALI DAVASININ» İÇYÜZÜ «ADALET MÜLKÜN TEMELİDİR» (Hz. Ömer

Biz bu davayı her türlü tehlikeleri göze alarak ve yalnızca HAK ve ADALETİN tecellisi için (HUKUK YÖNÜNDEN) ortaya attık. Ve yalnızca bu yönden kanunların müsaadesi nisbetinde (HUKUKİ SAFHALARI) ve dosyalarda yapılmış olduğunu tesbit ettiğimiz (KANUNLARA UYGUN OLMAYAN İŞLEMLERİ) tetkik edeceğiz.

Dâvalar bitmiş olduğundan artık herşey aledir.

(MİLLÎ) bir hâdise olan bu (Zeytinyağ skandalı) dâvasındaki (Gomel-Zigna) şirketi sanıkları (Moiz Reşat Gomel, Moiz Azikri, Sami Gomel Mişon Moiz Neon ve Nesim Neon) kanunlar yönünden suçludurlar.

YAHUDİLER NAMUSLU HAKİMLERİ TEHDİT ETTİRİYOR..

Biz bu (Millî) dâva üzerine ehemmiyetle durduğumuz ve vazifemiz icabı derinlemesine ve genişlemesine tahkikatını yaptığımız ve suçlularını ilgili Ağır Ceza Mahkemesine sevkettiğimiz ve bu arada bazı meslektaş ve kuruluşların ileride müşkül durumda kalmamalarını temin için ve yalnızca insani gayelerle yaptığımız bazı usuli uyarımlar sonucu adeta cezalandırılma durumuna girdik ve (Gomel-Zigna) şirketi sanıkları vekillerinden Avukat Nuri Nencan'ın Yeni Asır gazetesinde yazdığı makaleleri ile devamlı iftira ve hakaretlere maruz kaldık.

Fakat bütün bunlara rağmen Hak ve Adaletin tecellisi hususunda inandığımız yoldan asla dönmek ve dönmeyeceğiz.

ZEYTİNYAĞI CİNAYETİ KORKUNÇ BİR CİNAYETTİR..

Zira; bu gün kanuni mecburiyetler sebebiyle, kendisinin ve çocuklarının yaşaması için icabında ekmek veya beş on liralık mal çalan fakir vatandaş ve aynı sebeplerle ve ayrıca çocuğunun okul ve hastasının ilaç parasını temin için bir kaç yüz lirayı zimmetine geçiren zavallı memurcuğu ve keza hata ve tedbirsizlik ile istemeyerek suç işleyen bir vatandaş ellerine kelepçeler takarak hapisanelere gönderip senelerce kaderi ile başbaşa bırakılırken, beri taraftan; memleketin ve hükûmetin ve namuslu tüccarın dış itibarını, Haysiyet ve Şerefini ve Millet'in sağlık ve sıhhatini ve hatta hayatını çalan milyonluk insanlar bir gün dahi hapse girmez, suçüstü yakalandıkları halde (Beraat) ederler ve üstelik bu millet sayesinde kazandıkları yetmiyormuş gibi akıl ve hukuk mantığının asla kabul etmeyeceği şekilde (500) tonluk zehirli yağlar çeşitli yollarla yine (Gomel-Zigna) şirketi sanıklarına (İade) edilir ve buna esaslı olarak hiç kimse ses çıkarmazsa ve seneler geçmiş olmasına rağmen yazışma ve çizimlerden başkaca esaslı hiçbir tetbir alınmazsa doğrusu biz bu duruma HAK ve ADALET inancımız bakımından daha fazla tahammül edemeyiz.

Ve kanaatimizce bu hareket ne ALLAH'IN ve nede kulların (ADALET) inancı ve telkinlerine asla uygun değildir..

1 — (Gomel - Zigna) Şirketi sanıkları (25 bin) liraya kendi isteklerine uygun beyanda bulunması için şahit teminine çalışmışlardır.

2 — (Gomel-Zigna) Şirketi sanıkları suç tesbiti, elkoyma ve gereğini yapmak hakkı mahalli Cumhuriyet Savcılığı olduğu halde bazı yönlerden kendilerince suçlarını Türk sanıklara veya

bütün Ege müstahsiline yükleyebilmek için Belediye memurları veya bir borsa memuru ve birde Noter başkâtibi marifetiyle suç tesbitine gitmişlerdir.

3 — Suç tesbiti yapılmak istenen yağları (Türk Sanıklardan) kaçıracak kendi arkadaşları (Jako) nun deposuna götürmüşler ve sözde bütün muameleleri burada yapmışlardır..

C. SAVCISI YAHUDİ SUÇLULARIN HEPSİNİ NEDEN DAVA ETMEDİ.

C. Savcılığının her nedense (Gomeller) ile birlikte suç mevzuu (500) tonluk yağları kâr ve zararda ortak olan ve İtalya'ya sevkeden (ZIGNA) şirketi sanıkları (Moiz Neon ve Nesim Neon ve Moiz Azikri haklarında her hangi bir işlem yapılmamış ve malesef şahit gibi işleme tabi tutuldukları üzüntü ile görülmüştür.

Bu durum daha tahkikata başlamadan nazarı dikkatimizi celbetmiş ve 7.9.1967 tarihli birinci tahkikat celsesinde kanun icabı C. Savcılığının dikkatine sunulmuş ve (EK TALEPNAME) ile (Zigna) şirketi sanıkları hakkında da gereken dâvanın açtırılması temin edilmiştir.

Hâdisenin bundan sonraki safahatını vatandaşların ve ilgililerin biraz daha iyi anlayabilmeleri için (Türk sanıklarının) dâvaya dahil oluş sebepleri ile (Suçlarının mahiyeti) hakkında bir kaç söz söylemek isterim.

YAHUDİLER SUÇU TÜRLERE YIKMAĞA ÇALIŞIYORLAR

Yukarıda isimleri sayılan (Türk Sanıklarının) esasında, asıl suç ve dâva konusu olan (500) tonluk zeytinyağların İtalya'ya ihraç vesair durumlar ile ilgisi yoktur. Bunlara isnat edilen suç; (Gomel-Zigna) şirketi sanıklarının ihraç ettikleri ve memleketin ve milletin her bakımdan haysiyet ve şerefini kirdıkları (500) tonluk zehirli yağlar İtalya'dan döndükten sonra, sözde (Gomel-Zigna) şirketi sanıklarına aynı vasıfta (5-6) ton kadar mağuş yağları satmış oldukları iddiasıdır.

Ancak; bu yağlar ve diğerleri (Gomel - Zigna) şirketi sanıkları tarafından kendilerine getirdiklerini iddia ettikleri (Türk sanıklara haber vermeden bazı yollarla tahiil ettirilmiş ve bunlarında (Parafin - Likit) karışımı olduğu tesbit edilmiş ve bunun neticesi evvelki mağuş yağları da bunların getirdikleri iddia edilerek bu yönden dâvaya dahil edilmişlerdir.

SATIN ALINAN ŞAHİTLER, HEDEFİNDEN SAPTIRILAN TAHKİKAT TÜRK ADLİYESİ İLE ALAY

Fakat burada da Gomel-Zigna) şirketi sanıkları tarafından yapılmış bazı (Konuda uygun olmayan işlemler) vardır. Faraza; (Özet olarak); bu 66) ton kadar yağın Türk sanıklar tarafından gönderilen yağlar olduğunu beyan edebilmek için 25 bin liraya şahit temin edilmek istenmiştir. Keza suç ihbar ve tahkik ve el koyma ve gereğini yapma mercii C. Savcılığı olduğu halde Gomel - Zigna sanıkları her nedense C. Savcılığına müracaat etmiyerek ve bütün suçları bu 3-4 Türk veya bütün namuslu Ege zeytinyağ müstahsillerine yükleyebilmek için Belediyeden bir kaç memur veya borsadan bir memur ile bir noter başkâtibi marifetiyle sözde Türk Sanıklarının suçlarını tesbit etmek istemişler ve bu suretle bu yağların Türk sanıklar tarafından getirilmiş olduğu hususu kanuni bakımdan kesin olarak tesbit edilememiş ve nihayet komisyoncu sanık Ramazan Fahrettin Işıgan bu yağların kendisinin sattığı yağlar olup olmadığını anlamak hususunda ((Tesbit) sı-

rasında kendisinin de hazır bulunması için ısrarla yaptığı talep ve takibe rağmen Gomel-Zigna şirketi sanıkları tarafından bu isteği her nedense kabul edilmemiştir.

BERAATI YOLSUZDUR..

Daha küçük emsal hâdiselerdeki sanıkların tevkif edilipte ve bu millî hâdisede daha küçük suçları olan Türk sanıkları ceza evinde bulundukları halde (Gomel-Zigna) sanıklarının C. Savcılığı tarafından tevkiflerinin istenmemesi ve verdiğimiz tevkif kararlarının Asliye Ceza Hakimleri tarafından tasdik edilmemesi, kanaatimizce ve dosya münderecatına göre ADALETE uygun değildir.

(Gomel-Zigna) sanıkları bu hâdise ile TÜRK milletin ve hükûmetinin harici itibarını ve namuslu tüccar ve müstahsilin haysiyet ve şerefini kırarak, İtalyan ve Avrupa piyasalarını Türklere kapatıp İsrail, Yunan ve İspanyol piyasalarını bu yerlere açmak gayesini gütmüşlerdir..

YAHUDİ İHANETİNİ TÜRK TÛCCARINA YÜKLÜYOR.

Bu yazımızda da yine bu mevzuu özetle devam edeceğiz.

(Gomel-Zigna) sanıkları sözde (Türk Sanıklarının) kendilerine gönderdiklerini iddia ettikleri (6) ton kadar yağları her nasılsa (?) kendi depolarından gizlice yine kendi arkadaşları olan ve zeytinyağ ticareti yaptığı anlaşılan (Jako) nun deposuna kaçırmışlar ve bilindiği gibi esas kanunî usul; Bu yağların kendileri tarafından gönderildiği iddia edilen (Türk sanıklara) yağlar gelince haber verilip onlarında huzuru ile ve suç ihbar ve tesbit mahalli C. Savcılığı olduğundan bu mercie de haber verilerek gerekli (Tesbit) in yapılması icabederken Gomel-Zigna sanıkları bu işlemleri Türk Sanıklardan tamamen gizli olarak yapmışlar.. Ve bu şekilde aldıkları raporları Türk sanıkların aleyhine olarak kullanabilmişler.. ve maalesef delilleri takdirle yetkili üst mahkemelerin hakimleri de bu hususları nazara almamışlar.. ve hatta bu durumları (Türk sanıkların) aleyhine ve (Gomel-Zigna) şirketi sanıkları lehî olarak kararlarına mesnet yapmışlardır.. Kanaatimizce bu davranışlar da hak ve nisfet kaidelerine ve kanuna uygun değildir.

Fakat... Maalesef (Anayasa'nın 132 inci maddesine her bakımdan aykırı olan ceza muhakemeleri usulü kanunun 124 üncü maddesine istinaden) görülmesi için bu kararlarımızı Asliye Ceza Hakimlerine gönderdik... Ancak; yine maalesef bu kararlarımız bu ikametgâh sahibi olduklarından vs..) bahisle tasdik edilmedi.... Halbuki aynı hâdisenin daha küçük suçluları yani (Gomel-Zigna) şirketi sanıklarına (6) ton kadar mağuş yağ sattıkları iddia edilen (Türk sanıklar) o günlerde haftalardan ve aylardan beri ceza evinde yatıyorlardı...

(Türk sanıkların) ve cezaevinde, çeşitli sosyal sebepler ve zaruretlere ve memleket için faideyi olduklarına inandıkları düşünce ve fikri sebepler ve hatta dikkatsizlikler ve tedbirsizlikler neticesi istemiyerek suç işleyip cezaevlerinde kaderleriyle başbaşa kalıp ömürlerini tüketen sanıkların ikametgâhları yok mu idi?... Bu davranışlara (Adildir) diyebilir miyiz...

Eğer bir memlekette kanun varsa Adalet var sa zengin - fakir herkese eşit tatbik edilmesi gerekmez mi?..

Kanaatimizce bu durumlar, tekrar ediyorum. Ne ALLAH'ın ve nede kulların (ADALET) inancına uygun değildir...

Adana'da Zulüm

ZALİMLER MAZLUMLARIN GÖZYAŞI İÇİNDE BOĞULACAKTIR

Türkiye meclis kürsüsünden «Biz Kur'an'ın sadece Mekki ayetlerini kabul ederiz, Medeni ayetlerini kabul etmeyiz, zira Medeni ayetler ahkama aittir» herzesini savuran bir başvekilin, yirmi senede İslamiyeti tamamen ortadan kaldıracamız deyen ve şimdi demokrasi havarisi kesilen bir diktatörün, milletimizin İslama olan derin bağlılığı karşısında İmam - Hatip Okulları açırma mecburiyetini duymaları bundan yirmi sene evveline dayanır.

Köy enstitülerine hiç itibar göstermeyen bir milletin, İmam - Hatip Okullarına kendi vücudunun bir parçası gibi bilmesi ve sarılması, Türkiye'de İslamiyeti ortadan kaldırmaya ahdetmiş iktidara hakim masonluğu çileden çıkarmıştı. Uzun diktatörlük yıllarında yapılan baskılarla İslamı tarihin karanlıklarına gömeceklerini zannedenler aldandıklarını geç de olsa anlamışlardı. Zaten İkinci Cihan Harbini demokrasilerin kazanmış olması, o devirlerde diktatörlük usullerini gözden düşürmüştü. Bu şartlar altında İmam - Hatip Okulları ve İlahiyat Fakültesinin açılmasına göz yummaya mecbur kaldılar. Böylece Semseddin Günaltayların, Hasan Ali Yücellerin İslam inançları, ahlaki, ananesi ve anlayışıyla taban tabana zıt, İslamı Avrupa medeniyetinin zavallı bir basamağı haline getirmek isteyen görüşleri yeşerecek zannediliyordu. Türkiye'de beynelmül masonluğun ve kozmopolitlerin temsilcileri İbni Sebe gibi faaliyetle bulunarak İslam'ı ıten yıkmaya çalışıyorlardı. Onlar istiyorlardı ki İmam - Hatip Okullarından İslamın mukaddes emirlerini bir tarafa iterek, sırf alacakları maaş için faize helâl desin, tesettürü inkâr etsin, İslam inancıyla alay ettirsin. cemiyette tufeyli bir bitki gibi bulunsun ve siyasî iktidarların kölesi olsun! Camilere org koydurmayı, namazdan seadevi kaldırmayı düşünen Semseddin Günaltaylar, İslamiyet «selâten tüncina» diyerek halkın ağızına tükürmektir herzesini yumurtlayan Hasan Ali Yücel'lerin plânladığı din ıten yıkmaya gayreti hamdolsun ki netice vermemiştir. Ne yazık ki İmam - Hatip okullarımızda ve Yüksek İslam Enstitülerimizde Hasan Ali Yücel zihniyetinin zebunlarına ver yer rastlanmaktadır. İmam - Hatip Okullarında Allah'ı inkâr eden, tesettürü reddeden, faize helâl diyen, bazı siyasî liderleri peygamberlik mertebesine çıkarmaya çalışan inancını yaşayan gerçek müminleri ispiyonla okuldan atmaya çalışan, zulüm üstüne zulüm vapan idareciler eksik değildir. Fakat masonluğun gavretleri bosunadır. Bütün eğitim vucularımızda olduğu gibi gözümüzün bebeğinden daha kıymetli İmam - Hatip Okullarında ve İslam Enstitülerinde de giristikleri ve devam ettirdikleri İslam ıten yıkmaya, İslam akidesini bulandırma ve imanını yasaamak isteyen talebeleri sindirme teşebbüsleri netice vermiyecektir. Zafer er veya geç İslam'ın olacaktır.

Milli Mücadelecilerin Adana'da yürüttükleri imanlı, şuurlu ve disiplinli mücadele her geçen gün gelişmekte ve müdete mal olmaktadır. Bütün okullarda, fabrikalarda gelişen milli mücadele, bilhassa İmam-Hatip Okulunda talebe kitlesinin gönüllerinde taht kurmuştur.

Artık okulda bambaşka bir hava esiyor, büyük bir değişiklik meydana geliyordu. Üç beş şahsiyeti dışı hariç bütün İmam-Hatipliler istismarcılara ve onların yalan sözlerine itibar etmiyordu. Hased duyguları iyice putlaşan maskeli imansızları çileden çıkaran bu husus oluyordu.

Köhenmiş düzene çanak yalayıcılığı yapan satılık ruhlı millî cephe bozguncuları, bir merkezde emir almışcasına beraberce harekete geçtiler. Başta İmam - Hatip Okulu müdürü olmak üzere kendisi gibi düşünen ve ders anlatmaktan aciz sözde hocalar, önce mücadeleçilerin aleyhine iğrenç bir iftira kampanyası açtılar. Mücadele Birliği ve Mücadeleciler hakkında uydurulan kokmuş iftiraları tekrarladılar. Ancak yapılan iftiralar geri tepmiş müfteriler gereken cevabı milletten almaktan gecikmemişlerdir. Her şeye rağmen millî mücadelenin gittikçe geliştiğini görerek şaşkına dönen okul idaresi tertipler hazırlamaya, iftiracılar ise zulüm makinalarını çalıştırmaya başladılar.

Mesela bir gün, talebeler arasında homoseksüel olduğu söylenen ve müdürün ajanı olduğu hareketlerinden anlaşılan A. K. M. adındaki bir talebe mütalaa sınıfında Mustafa Yiğit adındaki mücadeleci bir talebeyle hücum etmiştir. Yapılan tahrirlerin zarurî neticesi olan kavgaya patlak verdi. Hiç bir sebep yokken kavgaya zorlanan ve

hücumu uğrayan Mustafa Yiğit, sadece yapılan hücumlar karşısında kendisini müdafaa etmiş olmasına rağmen, kimlere hizmet ettiği halkımızca bilinen idare, kendisini mecburî tasdikname ile okuldan uzaklaştırıldığını ilân etmiştir. 28.4.1970 tarihinde hangi okula gönderildiğini sormak üzere idareye giden Mustafa Yiğit'i müdür Nuri Ünlü dövmüştür. Halbuki Yiğit suçsuz olduğu ve hücumu uğradığı Abdurrahman Özçelik, Hasan Çerçi ve Mustafa Dokumacı gibi şahsiyetlere ifade edilmiştir. Zaten kavgadan sonra A. Kadir Musaoğlu okuldan kaçıp idarenin defalarca çağırmasına rağmen gelmemiş, böylece kimlerin suçlu olduğu ortaya çıkmıştır. Bütün bunlara rağmen Mustafa Yiğit'e ağır disiplin cezasının verilmesi, idarecilerin nasıl tarafgir hareket ettiklerini ortaya koymaktadır.

Bütün derslerinde Mücadele Birliği aleyhinde kapalı olarak konuşmayı adet edinmiş olan okul müdürü, 4 Nisan 1970 günü 4/E sınıfında aynı iftiralarına devam etmiştir. Bunun üzerine Ahmet Figen Kaplan isimli öğrenci:

—« Vehhabiliğe bağladığınız bu muhayyel teşkilât hangi teşkilâttir? Bu teşkilâtla aralarında bağlantı kurduğunuz okulumuzdaki talebeler kimlerdir? Her zaman böyle hücumlar yapıp gidiyorsunuz. Ama kimlere bilmiyoruz. Açık konuşunuz» dediği zaman: halk arasında M.H.P. li olduğu söylenen müdür Nuri Ünlü; hastalanıp okul doktoruna gitmek için izin isteyen bir Yeniden Milli Mücadele okuyucusunu sert bir muamele ile kapı dışarı etmiştir. Öğrenci Ahmet Şimşek ağır hastaydı. Hasta hasta idare kapısından geri çevrilen Ahmet Şim-

şek'in hastalığının artmasına sebep oldular.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi Müdür başkanlığında bir grup idareci ve öğretmen 4-5-1970 gecesi pansiyonda arama yapmışlardır. Aranan şey ahlaksız resimler, solcu kitaplar, bıçak veya tabanca değildi. Talebenin dolapları açılıp yenden Milli Mücadele mecmuası toplanmıştır. Hatta mecmuaları yerlere atarak Kur'an ve hadis mealleri ayaklar altında kalıp çiğnenmiştir. Yazarı bir siyasî partinin başkanı olan «Gençliğimiz» isimli kitaplara, Hürriyet, Milliyet, Cumhuriyet, Akşam, Foto-spor gibi gazete ve mecmualara hiç el sürülmedi. Okul Kütüphanesi, Çetin Altan'ın Mor Defteri'nden, Fakir Baykurt'un Küçükköprüsü'ne, Talebenin Aşkı, Lili Bir Kız Sevdim gibi adı romanlardan tutun da Yahudi komünist Henry Hein'in Seyahat Notları'na kadar, millet evlatlarının dimağlarını zehirleme hedefine yönelen eserlerle doludur. Müdüre, önce bu kitapların, gazetelerin, mecmuaların toplanmasını gerektirip söyleyen Nureddin Karaca'yı Müdür olan şahıs tokatlamış, arkadaşları içinde şahsiyetini rencide etmiştir. Ökkeş Sogüt'e ise:

—«Gel şu odaya, göstereyim sana!» Diyerek utanmadan, efeci meydan okumaya kalkmıştır.

Babalarının verdiği katem-kâğıt parasından ayırarak haftada 150 kuruşa aldıkları Yeniden Milli Mücadeleler, talebelerin elinden zorla alınarak çuvalara basılmış ve ambarlara hapse dilmıştır.

1968 Nisanında Robert Kolej'de düzenlenen yatak partisinden itibaren geceler düzenlenip içeriye sivillerden kimin alınmadığı sözüm ona «moral eğitim»i düzenlenmiştir. Bu gecede dışardan yetişkin üç kız getirilmiş, güya kendilerine gelin rolleri verilmiştir.

Damat olarak ta okulun son sınıf öğrencilerinden Malum Dünder Tanrıverdi seçilmiştir. Bu gelinlik kızların kocası rolündeki herif bütün seyircileri de huzurunda kızlarla utanmadan kucaklaşmıştır. Fotoğrafla tesbit edilen bu çirkinlikler elerde dolasmaktadır.

Bütün bunların İmam-Hatip okulu gibi bir okulda cereyan etmesi bütün Adanalıları iyice sinirlendirmiştir. İdareciler bu tarafgirane ve zalimane hareketlerinden vazgeçmezlerse bizzat Adanalılar bu işleri düzeltmek isteyeceklerdir.

—« Sen de onların içindesin. Benden daha iyi bilirsin.» Demiş. Dersten sonra ise disiplin kuruluna çağırarak kendisinden Mücadele Birliği'nin gayesi, genel başkanının kim olduğu, okuldaki diğer arkadaşlarının kimler olduğu, Yeniden Milli Mücadele'yi satıp satmadığı gibi garip sorular sormuş ve yukarıdaki iftiralara işaret ederek:

—« Mücadele Birliği hakkında bunlar söylüyor, doğru mudur? » Deyince Ahmet Figen:

—« Hayır» demiş. Bu sefer müdür:

—« Pekli. Bunu meslek dersleri hocalarınız söylerse yine mi yalandır? » diye sorunca:

A. Figen Kaplan:

—« Kim söylerse söylesin yalandır.» Demmiştir.

Bunun üzerine disiplin kurulu «idareye saygısızlık» gibi uydurma bir suç imal ederek A. Figen Kaplan'a suçsuz yere bir hafta okuldan uzaklaştırma cezası vermişlerdir.

Disiplin kurulunda Figen Kaplan'ı suçlu göserebilmek için üç defa kâğıt ve soru değiştiren müdür Nuri Ünlü, Ahmet Figen'i yamyamları dahi tiksindirecek şekilde döğmüş, adı kelimelerle hakaretlerde bulunmuştur. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi Ahmet Figen'i demir kapı ve parmaklıklarıyla tam bir hapisaneyi andıran yatakhaneye kapatarak üç gün içinde aç ve su (Baştarafı 7. Sayfada)

MİLLETİN M ADANA'DA SA

9 Mayıs 1970 günü Adana'da heyecan ve bekleyiş havası var. Adana sokakların da dışardan gelenlerin olduğu farkedilmekte ve bir bayram havası esmektedir. Duvarlar milleti uyarıcı ve akşamki konferansa dâvet edici ilânlarla dolu. Sehrin en kalabalık caddeleri, bir taksiden verilen heyecanlı anonslarla çınlıyor ve şöyle deniyor: «Düşmanını ve mücadeleyi bilmeyen millet yok olur. Düşmanını öğrenmek ve hayat mücadelesine katılmak istiyorsan, bu akşam saat 8.30 da Emirgân çay bahçesine gel...»

Bu arada Adana'lı mücadeleçilerin Kuruköprü'deki müstakbel sancak binaları bir hayli geniş olmasına rağmen, gelenleri almıyor ve halk caddeye taşıyordu. Ceyhan Osmaniye Kozan, Kadirli, Dört-yol, Pozantı ve Karaisalı gibi kazalardan, Antep, Maraş, Mersin, Konya, Afyon, Ankara, İstanbul ve diğer vilâyetlerden gelen binlerce millet evladı, aynı ulvî gayenin verdiği heyecanla bir araya geldiler. Dün dedelerinin Fransız'a ve Ermeni komitacılarına karşı verdiği şerefli mücadeleyi, bugün de iç ve dış millet düşmanlarına karşı yeniden başlatmaya karar verdiler.

Saatlar ilerledikçe halk, konferans mahalline büyük bir heyecanla geliyor, konferansın başlamasını sabırsızlıkla bekliyordu. Koskoca bahçe tıklım tıklım dolu ve 10 binin üzerinde büyük bir kitle dikkatlerini bir tek noktaya teksif etmişler: Sahneye...

KONFERANS BAŞLIYOR

Tam o anda konferansın başladığı ilân ediliyor ve genç bir hatipin «Fransız sürülerini vatanlarından imanlarıyla ve

yumruklarıyla kovan çilekeş Adana'lılar» diye başladığı kısa bir takdim konuşmasında Adana'lıları en çok sevindiren husus şu idi. Konya'dan sonra İstanbul ve Afyon'da sancaklaşan mücadelenin yakında Adana'da sancaklaşacağını bütün Adana'lı mil-

let evlâtlarına müjdelerez.

Hatip kısa takdim konuşmasını bitirirken: «Simdi sizlere kendi bağrınızdan çıkardığınız öz be öz evlâdınız. M. Bir. Genel Başkanı Sayın Necmettin Erişen Millet Hayatını saran tehlike, Komünizm ve Milli Mücadelemiz adlı konferansını vereceklerdir» dedi. İşte o zaman mahşeri kalabalık ellerini patlatırcasına alkışlıyor, sonra sağ yumruğunu sıkıyor, ve bir ağızdan çıkan «yaşasın millet, kahrolsun millet düşmanları» arasında, hatip konuşmasına başladı. Adanalılar bu sesi çok sevmişlerdi. Çünkü kendi evlâtlarının sesiydi.

Erişen konferansına iç ve dış millet düşmanlarının çalışmalarını anlatmakla başladı. Tarihimizde millete ihaneti sabit olan Mustafa Reşit Paşa, Âli ve Fuat Paşa, Mithat Paşa gibi İngiliz ve Fransız ajanlarının milleti nasıl yıktıklarını, yahudilik hesabına nasıl casusluk yaptıklarını, bu arada İttihat ve Terakkinin ve Onun dışı-leri vekili Ermeni komitacısı Gabriyel Noradonkyan'ın ve yabancı okulların millet bünyesinde yaptığı tahribatı dile getirdi. Hatibin bu ifadeleri dinleyicilerin büyük bir hınc ve kinle «intikam, intikam!» sesleriyle kesildi. Çünkü Adana'lılar, Fransızların ve Ermeni komitalarının ihanetlerini unutmamıştı. Kin ve intikam hisleriyle dopdolu idi.

Hele Adana'da 48 müslümana karşılık

Necmeddin Erişen konferansında komünizmin beynelmülî yahudiliğin bir oyunu olduğunu anlatırken görülüyor.

bir Ermeni komitacısını idam ettirip, bunun adına «adalet» (!) diyen İttihat ve Terakkici Cemal Paşa'nın ihanetlerinin anlatılması, bağrıyanık Çukurovalıların kin ve intikam duygularını iyice kamçılıyordu. Dün Antep'te, Maraş'ta, ve Adana'da Fransız'a karşı verdiği şerefli mücadelede şehid olan Şahin Beylerin, Sütçü İmamların ve Kasım hocaların torunları bugün, aynı heyecanla bir araya gelip, dedelerinin intikamını almaya and içtiler.

Konferansta dikkati çeken bir husus da büyük nispette kadınların da bulunuşu idi. Fransız'a karşı erkeğiyle omuz omuza döğüşen kahraman bacılar, yeniden başlatılan Milli Mücadeleye iştirak için gelmişlerdi.

Konferans devam ediyor, herkes aynı heyecan ve dikkat içinde konuşmayı dinliyordu.

Erişen tarihimizdeki ihanetleri ve düşman plânlarını anlattıktan sonra meseleyi komünizme getirmiş ve konuşmasına şöyle devam etmiştir:

«Komünizm, asırlardan beri beynelmülî yahudiliğin ve hristiyanlığın milleti-mize hazırladıkları bir tuzaktır. Bu silahla milletimizi yıkmağa, devletimizi ortadan kaldırmaya ve bizi esirleştirmeye gayret etmektedir. Ama bu silah, geri tepecektir. Çünkü millet, uyanmaktadır. Dün dedelerimizin Fransız, İngiliz'e, Yunan'a karşı verdiği millî mücadele bugün yeniden başlamıştır. Mutlak zafere kadar devam edecektir.

Konferansı veren Necmeddin Erişen konferans sonunda halkımızın sevgi gösterileri ile karşılaşmıştır. Elini sıkanlar, kucaklayanlar, «sağolasın evlâdım» diyenler Necmeddin Erişen'i bağrılarına basmışlardır.

MÜCADELESİ SANCAKLAŞTI

Necmettin Erışen bu mevzuda daha sonra sunları söylemiştir: «Komünizm nazariyecileri ve tatbikatçıları Yahudilerdir. Tanınmış komünist şeflerinden Marx, Lenin, Stalin, Trocki, Tito, Castro ve halen Rus komünist partisi nazariyatçısı Suslov, Mao'nun akıl hocası Hans Neuman, Fransız komünist partisi reisi Leon Blum'un hep Yahudi oluşları hangi tesadüfle izah edilebilir?»

Türkiye'de ise ta başlangıcından beri komünizm bizzat yahudiliğin kontrolünde yürümüşür.

Memleketimizde ilk komünizan faaliyet, babasının adı İsrail olan dönme şeyh Bedreddin Simavi adlı hainle başlar. Arkasından, meşrutiyet ortamından istifade ile çeşitli sosyalist fırkalar ve partiler kuruldu.

Seyh Bedreddinden sonra Aleksandr Parvüs adlı yahudi, aynı yolda ihanetine devam etmiştir. Yarım asra yakın bir zaman Türkiye'deki komünist faaliyeti dönme yahudi Dr. Sefik Hüsnü Deymer ve daha sonra Polonya asıllı vatan haini yahudi Nazım Hikmet ve O'nun teyze çocuğu M. Ali Aybar yürütmüştür. Bu gerçekler uyuyan kafalara acı bir ihtardır.

Türkiye'deki komünistler bunların emrindedir. «Bağımsız Türkiye» diye şarlatanlık yapanlar yahudiye ajanlık ediyorlar. Talimatı Moskova'dan, paraları Amerika'dan gelen bir hareket nasıl olur da bağımsızlıktan bahsedebilir? Buna bağımsızlık ve milliyetçilik değil, buna ajanlık ve satılmışlık denir.»

Bu arada Erışen, T.Ö.S. Genel başkanı Fakir Baykurt'un Amerikan işbirliği ile neşredilen «Küçük Köprü» adlı kitabını göstermiş ve: «Amerika, kendine küfreden bir adamın kitabını ne maksatla neşredebilir?» demiştir.

Millet hep bir ağızdan beyinleri patlatırcasına şu sloganları söylemiştir: «Amerika - Rusya, yahudi'ye kukla...»

Mücadele Birliğinin Adana'da verdiği konferansa annelerimiz, bacılarımız ve ninelerimiz de iştirâk etmiştir. Onlar da mücadeleyi kendi sahalarında yürütecekler.

Necmettin Erışen konferansının sonunda yeniden Millî Mücadelenin zarureti ve plânlarını anlatmış, Adanalıları Millî Mücadeleye dâvet etmiş, dinleyiciler de «hazırız!» diye mukabele etmiş. «Pier Lermit'in çömezlerini ve Fransızları nasıl Toro lara gömdüysek, bunların da hesabını göreceğiz» demişlerdir.

Konferans «Millî Devlete çok yaşa» sloganlarıyla sona ermiş, ve milletin hep bir ağızdan söylediği marşlardan sonra,

Adana konferansı komünistlerin sol yumruklarına karşı millet evlâtlarının sağ yumruklarıyla süslenmiştir.

muhteşem kalabalık konferansın verdiği, ümit, azim ve heyecanla konferans mahallini boşaltmışlar ve Mücadele Birliğine olan bağlılıklarını bildirmişlerdir. Zaferi görürcesine tebessüm eden kalabalığın için de uzun boylu, şalvarlı birisine yaklaşıp sorduk:

— Nerelisiniz?

— Pozant'ın dağ köylüklerindenim.

— Bir iş için mi gelmişsiniz?

— Hayır! Burada M. Birliğinin toplanmasında bulunmak için geldik.

— M. Birliği hakkında ne düşünüyorsunuz?

— Allah'dan ümit kesilmez ama, tek ümidimiz o.

Tam bir miting hüviyeti arzeden bu muhteşem konferansın sonunda civar vilayet ve kazalardan gelen mücadeleçilerin uğurlanışı da görülmeye değer bir manzara idi. Yolun iki tarafına intizamla sıralanmış büyük bir kalabalık gidenleri sağ yumruklarıyla selâmlıyor, onlar da otobüsün içinden mukabelede bulunuyorlardı.

İşte Adana konferansı ve görülen son derece sevindirici durumlar, Adanalı mücadeleçilerin en adi oyunlara ve muhalefetlere rağmen yürüttükleri gerçekten sistemli ve imanlı mücadelenin tabii neticeleridir. Millete malolan ve hakka dayanan bir hareketin hiçbir mania tanımadığı bu konferansla isbatlanmıştır. Millî Mücadele sonuna kadar imanla, azimle ve kararlılıkla devam ettirilecektir.

Türkiye'de Vatan

KOMÜNİST GAZİ'Yİ RUSLAR
ÖLDÜRTÜYOR

4

RUS ÜNİFORMASIYLA İFTİHAR
EDİLEN BİR GENERAL

22 Ocak 1946 da kurulan Mahabad Kürdistan Cumhuriyetinin ilk lideri Gazi, kuruluş günü Rus ilk lideri Gazi, kuruluş günü Rus üniforması giymiş askerleri tarafından tebrik edilmişti. O günler sinema şeridi gibi bir anda geçmiş, Gazi-Rus dostluğu maziye karışmıştı. Artık Gazi'nin kaderi belli olmuştu. Rusya kölelerini hiç bir zaman azad etmemişti ve etmeyecekti..

Tam bu sırada Doğu'da uyumuş gibi görünen İngiliz politikasının tekrar dirildiği görüldü. O da Gazi'nin asılmasını teklif ediyordu. Bunda yapılacak birşey yoktu. Zira kabile seyhlerinin idare edeceği bir Kürdistanı İngilizler de arzulamıyordu. Bu teklif Rusya'nın arayıp da bulamadığı bir teklifti. 31 Mart 1947 de sabaha doğru Gazi idam edilirken, Yahudi kontrolündeki Rus ve İngiliz politikaları sinsi sinsi sırtıyorlardı.

Muhammed Gazi hatasını anlamıştı. Bir yıllık kısa iktidarı «federal bir Kürt devleti» istediği için, hayatıyla beraber sona ermişti. Gazi'nin muhakeme edilirken söylediği:

«Hama sar tan bikoştım dehım
Ez an beh keşvar be doşmane dehım»
(Biz hepimiz bir bir öldükten sonra
Vatanımızı düşmanımıza verimiz.)
tarzındaki cesurane mısralar neticeye tesir etme-

di. Türkistanda Galiye, Macaristanda Beneş'in başına gelenler, 1947 de Muhammed Gazi'nin başına geldi.

KÜRDİSTAN'A BİR LİDER BULUNUYOR

Muhammed Gazi'nin tasfiyesinden sonra Kürtlerin başına yeni bir lider geçirilmesi gerekiyor. Aranan lider, Rusya'nın fikrini mutlak tatbik edeliydi. Bu lider ise Molla'dan başkası olamazdı.

«Barzani ve ekibi Rusya'da 12 yıl kalmıştır. Barzani'ye Moskova'da hayli rahat yaşamak ve Diller Akademisinde Rus dili, ekonomi, coğrafya ve fen derslerini izlemek imkânı sağlanmıştır.» (Dana Adams Schimdt - Kürd meselesi)

Gazi'nin tasfiyesi üzerine Irak'ta tekrar kıpırdanmalar başlayınca, elde hazır kuvvet olarak bulundurulmuş Barzani ve adamları Azerbaycan'dan yola çıkarıldılar. Hedef Gazi'den boşalan yeri almaktı. Nitekim bir müddet sonra Barzani Muhammed Gazi'den boşalan yeri aldı. Böylelikle Kürd hareketinin başına Rusya'da yetiştirilmiş başka birisi geçiriliyordu. Halk liderler arasındaki değişmeyi normal karşıladı. Zira Molla tipik bir Kürttü.

«Barzani Rusya'da 11 yıl kaldı. Bu zaman zarfında Ruslar ona ve adamlarına dikkatle baktılar. Telkinlerde bulundular. İran'da veya diğer komşu devletlerde vuku bulacak bir hadiseye müdahale için hazır tuttular. Bu Barzanlar, bir zaman Şahalehti ve Nachkevan arasında durdular. Fakat daha sonra Azerbeycan Rusya'sındaki Zangezur'a götürüldüler. Burası Rusya'daki 600 bin Kürdün en çoğunun bulunduğu yeri. Garussi şehrinin etrafındaki Kürd köylerine dağıtıldılar. Barzanilere Kiril alfabesinden Rusça ve Kürdçe öğretildi. Ve askeri gerilla tipi eğitime tabi tutuldular. (The Kurds H. Arfa - Shf. 101 - London).

Bir insan Rusya'da 11 yıl kalır da Rus kültürü ile yetişir, Kızılordu'da gerilla eğitimine tabi tutulur ve bütün bunlardan sonra komünist olmadan memleketine dönebilir mi? Rusya buna müsaade eder mi?

Yazımızın başında hem Rusya'nın hem de İngiltere'nin federal bir Kürd devleti istemediğini belirtmiştik. Nitekim Sovyet Azerbeycan Muhar Cemiyeti başkanı Bağirov'un:

«Kürdler için hemen ayrı bir devlet olmaları için acele edilmesi gerekmez. Kürdlerin millî kurtuluş hareketleri yalnız İran'da olmamalı. İran'ın dışındaki Kürdleri de düşünmeliyiz. Ayrı bir Kürd devleti ancak bu şartlar dahilinde düşünülebilir.» (Barzani - D. Kılıç Şeyhhasananaş sf. 61)

şeklindeki sözleri iddiamızın ispatına yeterlidir. Bu münasebetle Rusya'nın politikasını şöyle genel leştirilebiliriz:

İran ve Irak'taki Kürdlerle beraber, memleketimizin Doğu bölgesinde yaşayan kardeşlerimizi, müstakil Kürdistan içinde toplamak vaadiyle tahrik etmek. Bu tahrik sağlandıktan sonra, bilhassa Türkiye'de ihtilale geçişi kolaylaştırmak. Aşağıya aldığımız vesika yukarıdaki fikri teyid etmektedir.

«Sovyetlerin Kürdleri desteklemelerinde elbette gizli bir maksat vardı. Ruslar Kürdleri koz tutarak siyasi havaya göre Tahran, Ankara ve Şam'daki hükümetlere baskı yapmak istiyorlardı.» (Der Spiegel - 20 Haziran 1969)

Bilindiği gibi 28 Ağustos 1966 yılında Barzani İsviçre televizyonunda «Irak'tan sonra ikinci mücadele cephemiz Türkiye olacaktır. Fakat şu halde Irak'taki savaş kazanılsa bile (ki kazanılmış görünüyor) mesele hallolmayacaktır. Esas gaye Türkiye'yi karıştırmaktır. Görülüyor ki, Bağirov'un sözlerini Barzani tatbik etmek emelindedir. Gelecek sayılarımızda Nasır'ın ve Rıza Pehlevinin de aynı şeyleri ısrarla söylediklerini göreceğiz.

Barzani - Rus dostluğu halihazırda devam eder görünmektedir. Barzaninin Moskova'da 11 yıl kalmış olması da bunu göstermektedir. Barzani'nin Kızılordu'da general rütbesini aldığı düşünülürse, Rusya'nın Molla'ya karşı itimadı sağlam temellere oturmuş intibahı vermektedir. Barzani'nin Rus üniforması altında rahatlıkla tobessüm edebilmesinin anlamı nedir?

«Barzani Kürd cumhuriyetinin genç generallerinden birisiydi. Ve Ruslardan alınan bir üniforma ile Mahabad generali olarak fotoğraf çektiği. «Dana Adams Schmidt - Kürd meselesi.

Ancak Gazi'nin de bir zamanlar bu devreyi geçirdiği hatıra getirilirse, Barzaniyi de aynı akibetin beklediği mukadder görünmektedir. Şu an birbirinden ayrı görünen Rus ve İngiliz politikaları, Barzani'nin ufak bir dönüş yapmasıyla asgari müştereklerde anlaşacaklardır. Vakıa tarihle sabittir. Tahmin edilebilir ki, Barzani yavaş yavaş bu hakikati görmektedir. Ne var ki, zaman korkunç denemek bir hızla geçmektedir. Ne yaparsa artık geçtir. Nitekim son zamanlarda Talabani'nin Moskova'nın iltifatlarına mazhar olması, uzak gibi görünen hakikatleri süratle yakınlaştırmaktadır.

«1937 yılından sonra başlayan Türk - İngiliz yakınlaşmasına kadar Türkiye'deki Kürdçülük hareketlerinin arkasında daima İngiliz altım kendisini göstermiştir. Bu tarihten sonra ise altın

Yıllarca Moskova'da kalan, komünist Gerilla eğitime tabi tutulan Barzani. Şimdi yetmiş yaşındadır.

Bölme Faaliyetleri

rubleler gözükmeye başlamıştır.» (Yarın Mecmuası — 31 Mayıs 1963).

BİR PAPAZ MÜSLÜMAN KÜRDLER İÇİN ÇARPIŞIYOR:

1965 yılında Alman mecmuası Quick, «Bir papaz, müslümanlar için mücadele ediyor» diye başlık atıyordu. Enteresan bir haberdir bu. Kimdi bu papaz ve ne için çarpışıyordu? Haberin aslı neydi?...

Bilindiği gibi Kürdlerin %90'ı müslümandır. Çok eskiden Doğu bölgelerinde Osmanlı müsamahası ile yaşayışlarını devam ettiren ve asimile olmayan bir kısım Hristiyan, Yezidi ve Yahudi ekalliyet vardı. Osmanlı düzeninin getirmiş olduğu geniş hürriyet havasından nasiplerini fazlasıyla almışlardı. Fakat bu nimetler bir anda tepildi. Bu ekalliyet grubu müslümanları tahrik etmekte kusur etmiyordu. Bahsi geçen papaz, el'an bunların başını çekmektedir. İsmi Pol Bidari olan bu keşişin, Barzaninin «dış münasebetler şefi» olması Kürd hareketinin menşinin millî olmadığının delilidir. O müslümanlar için değil, Hristiyanlar için çarpışıyordu. Iraktaki 20 bin hristiyan için...

«Bir ara 70 yaşlarında bir papaza rastladık. Irak Kürdlere düşman olduğu kadar, Hristiyanlardan da nefret eder. Kürdlerin % 90'ı müslümandır. Buna rağmen 20 bin hristiyan vardır. Düşünün bir kere, hem Kürd, hem de hristiyan olmak ne demek bir Iraklı için» diyordu bu papaz... (Quick 20 Nisan 1965).

Yalnız Pol Bidari değil Barzani'nin dostu. Onu Yezidiler takip ediyordu. Şeytana tapan Yezidilerin sayısı takriben yirmi-otuz bin kadardı. «Kürd kaynaklarına göre, Kürdlere katılan Yezidilerin sayısı elli bin, Bağdat'a göre sadece yirmi bindir.» (Yeni Gazete 9 Haziran 1965).

Barzani'yi gayri müslimler hararetle desteklemektedirler. Başlarında papazların bulunduğu bu azınlıkların, sırf müslüman hakları için çarpıştıklarını kabul etmek mümkün müdür? Takdiri muhterem okuyucularımız ve Doğulu kardeşlerimiz yapacaklardır.

«General Barzani'yi destekleyen önemli sayılardaki Asur ve öteki hristiyanların çıkarlarını temsil eden bir Keldani papazı vardır.» (The New York Times - 10 Kasım 1964).

BARZAN MINTIKASINDA «DAVUT YILDIZLI» SİLAHLAR PATLIYOR

— İsrail'den bir yardım gelse kabul eder misiniz?

— Bizim için yardım önemlidir. Her gelene hoş geldiniz deriz. (Quick 20 Nisan 1965).

Konuşma, Quick muhabiri ile Barzani arasında olmaktadır. 1965 savaşlarına 3 gün vardır. Barzani İsrail'den yardım alacağını gayet rahatlıkla ifade etmektedir. Bunda herhangi bir sakınca görmemektedir.

Nitekim bir müddet sonra Barzan mintikasında İsrail yapısı «Davut yıldızlı» (6 köşeli yıldız) silahların patladığı görülüyor.

«General Sadun Geydekan, yaptığı açıklama sırasında Kürdlerin genel bir saldırıya giriştiklerini de bildirmiş ve Molla Mustafa Barzani'nin bu sefer İsrail tarafından gönderilen silahları kullandığını belirtmiştir.» Associated Press - 26 Mayıs 1969

Haberin verildiği tarihten 1 yıl sonra Barzani'ye muhtarlık verilmiştir. Barzani'nin yaptığı açıklamaya göre, bundan sonra Iraklı askerlerle beraber İsrail'e karşı birlikte savaşılacaktır. Molla'nın İsrail'den almış olduğu silahları İsrail'e çevirmesi düşünülebilir mi? Nitekim aşağıya aldığımız yazı, Barzani'nin İsrail'e karşı harbetmeyeceğini açıkça göstermektedir.

«Bu çeşit demeçler Barzani'nin İsrail'e karşı dövüşeceğini demesi, Paris'teki Kürd çevrelerce kınanmış, Molla Mustafa Barzani'nin sözlerinin herhalde yanlış anlaşıldığı ve yorumlandığı şeklinde bir düşünce ileri sürülerek, Kürd silahının hiç bir vakit İsrail'e yöneltilmeyeceği ifade edildi.» (Ord. Prof. Şükrü Baban - Tercüman - 10 Mart 1970).

Paris'teki Kürd ihtilâline yardım cemiyeti arasında Yahudilerin ekseriyeti teşkil ettikleri düşünülürse, Barzani'nin bu sözleri sırf halkının İsrail'e karşı vermek istediği mücadeleyi önlemediği için sarfettiği görülür. Halbuki Fransa'da Kürd talebeleri cemiyeti, Barzaninin bu sözle-

Ellerinde İsrail, Rus, Amerikan, İngiliz yapısı silahlar bulunan bu askerler aslında Kürtlere değil beynelmilel Yahudiliğe hizmet etmektedirler.

rini çılgınlık olarak vasıflamakta ve tevil etmeğe çalışmaktadır.

Küçük bir İsrail Kürdistan davası ile ilgili diplomatik heyetlerin başkanlığını yapmaktadır. Öyle ki İngilizler Kürdleri tahrik etmek için Tel-Aviv'in muvafakatini almayı lüzumlu buluyorlar.

«Kuzey Irak'taki Kürdleri tahrik etmek amacıyla ile yapılan bir antlaşma İsrail'in de muvafakatı ile hazırlanmıştır.» (Küllü Şey - Lübnan 9 Kasım 1964).

Bilindiği gibi halen Barzani'nin elinde Sovyet tipi silahlar mevcuttur. Irak'a karşı yürütülen hareket bu tip silahlarla yapılmıştır. Tüpler ürpertici bir gerçek, Irak ordusunda da Rus tipi silahların kullanılmakta olmasıdır.

«Irak ordusunda kullanılan Rus yapısı Mig tipi bir jet uçağı...» (Kürdistan Dosyası - H. Turgut - 9 Ekim 1968 - Akşam).

Şu halde ekseriyeti müslüman olan Kürt ve Araplar arasındaki düello, Sovyet tipi silahlarla yapılmaktadır. Acı gerçekten çıkan sonuç şudur:

Ruslar iki kardeş kavmi birbirine karşı verdikleri silahlarla döğüşmektedirler.

Rusların Irak'taki iç harbin neticelenmemesini istemeleri tabii karşılanmalıdır. Zira meselelerin halli savaşın sona ermesi demektir. Bu takdirde Rusya silah satamayacaktır. Beynelmilel Yahudilik nasıl Vietnam harbinin devam etmesini istemekteyse; aynı şekilde dünyanın muhtelif yerlerinde ve Irak'ta da harbin devamını arzulamaktadır. Çünkü dünya politikasına hakimdir. Harbin devam ettiği müddetçe, silah satışı kâr getiren bir meslek olmaktadır. Dünya silah fabrikalarının %80'i Yahudilerin elinde olduğuna göre, harplerden kârla çıkan sadece Yahudilik olmaktadır.

Kardeşler döğüşür. Silahlar Amerika ve Sovyet politikalarını düzenleyen Yahudiliğin. Kâr da Yahudiliğindir.

AMERİKA BARZANİ'NİN İLTİCA İSTEĞİNİ NEDEN REDDETTİ?

Barzani bir ara Irak ordusu tarafından sıkıştırılmıştır. Rusya duruma uzaktan bakmaktadır. İngiltere ise ateşi körüklemekte, kazan kaynatmaktadır. Barzani için kaçacak delik olarak Amerika görünmektedir. Irak'taki Amerikan

Büyükelçisine müracaat eder. İltica etmek istediğini bildirir. Büyükelçinin cevabı enteresandır:

«Sizi mülteci kabul etmek, Amerika hükümetinin yetkisi dışındadır. (14 Ekim 1968 - H. Turgut).

Peki kimin yetkisi dahilindedir? Herhalde beynelmilel Yahudiliğin... Büyükelçinin cevabı insanı Yalta konferansını hatırlamaya zorluyor. Yahudi politikası Rusya'yı, Amerika'yı, İngiltere'yi ve Fransa'yı Yalta'da topluyor. Ve dünya'yı bölüştürüyor. Çin'in komünistleştirilmesine karar veriliyor.

(Devamı var)

NOT: Rusya'da Kürtler üzerine esaslı araştırmaları Vladimir Minorsky yapmıştır. V. Minorsky 1915 te Rus Genelkurmay basımında «Kürtler» isimli gizli bir kitap bastırmış ve kurmaylara dağıtmıştır. Üzerinde «Çok gizli ve hizmete mahsustur» yazılı bu kitapta, güney denizlerine incek Rus ordularının Doğu'daki Kürtlerden nasıl faydalanacakları yazılmıştır. (Fazla malumat için, Bak: Türkiye Ansiklopedisi - Maddede: Kürtler)

Bu hususta Kırzioğlu M. Fahrettin şunları yazmaktadır.

Üç dilde çıkan İslâm Ansiklopedisine yazan V. Minorsky (Rus diplomatı) 11 yıl sonra 1933'de Brüksel'de toplanan milletlerarası XX. Müsteşrikler kongresine sunulan bir tebliğidir. Kürtlerin ancak M.Ö. VII yüzyılda İran ile Anadolu'ya yayılan Scythe - Saka / İskit - istilas ile ortaya çıktığını ve köklerinin «Medo - Scythes» (Medli - Sakalı) olduğu tezini ortaya attı. Ne yazık ki, Minorsky'nin 1927'deki «Kürtler» maddesini 1955'te tercüme ile Türkçe İslâm Ansiklopedisinde yayın «hey'etimiz» onun 1937'deki, anılan tebliğinde verdiği sonuçlardan bile habersiz davrandı. (Kürtler - I. Bölüm - Kırzioğlu M. Fahrettin).

Minorsky ilk yazdığı «Kürtler» maddesinde Kürtlerin bir Türk boyu olduğunu yazmıştır. Ancak daha sonraları Diplomatik fayda temin eder diye, ilk yazdığını tekzip etmiştir. Yazdığı «Kürtler» isimli kitabı bundan sonraki devrelere rastlar. Bu kitap halen Rus kurmaylarına okutulmaktadır.

PARİSTE KÜRT İHTİLÂLINE YARDIM KOMİTELERİ ARASINDA PEK ÇOK YAHUDİ'NİN BULUNUŞU DİKKATİ ÇEKMEKTEDİR.

(H. TURGUT - KÜRDİSTAN DOSYASI -

15 EKİM 1969

Milletten Gizlenen İhanet

31 MART

SİLÂH SESLERİ İHANETİ İLAN EDİYOR

31 Mart, Milâdi hesaba göre 13 Nisan 1969 sabahı, İstanbul semaları silâh sesleriyle cınlıyordu. İsyan başlamıştı. İsyanlılar Taşkıladan yürüyüşe geçtiler. Asır'lar boyu Hak'ın hâkimiyetini tesis için çalışan mehter marşları, 31 Martta Siyonizmin emelleri için çalınıyordu. Ne yazık ki mehter marşlarına ayak uyduranların çoğu bu gerçekten habersizdiler. İlerleyen kalabalığa yer yer hoca kılığına ve asker kılığına girmiş ajanlar iltihak etti. Kalabalık gittikçe büyüyordu. Kalabalıkla beraber Siyonizmin ümitleri de büyüyordu. Ve Siyonizmin uşakları içyüzünü bildikleri bu olayı memnuniyetle karşıyorlardı. İsyanlılara dur diyen yoktu! İhanetin ortağı Hüseyin Hilmi Paşa Hükümetinden ses seda çıkmıyordu.

Ayosofya meydanını dolduran kalabalıktan zaman zaman «Seriât isterük» sesleri yükseliyordu. İsyanın sebebinin maskelenmek için kullanılan bu iki kelimeye dayanarak 31 Martta «Gerici Hükümet darbesi» adım veren Millet düşmanlarına sormak lâzım; Eğer isyancılar gerçekten seriât isteselerdi, gerçekten seriâtın tehlikede olduğuna inanmış olsalardı, o zaman İttihat ve Terakki Cemiyetini bu neticenin faili olarak ilân etmeleri gerekirdi.

Mesrutiyeti fail olarak ilân etmeleri gerekirdi. İsyanlıların açıktan kat bunların hiçbirini söylenmedi.

Kalabalığı idare edenler niçin kahrolsun İttihat ve terakki Cemiyeti, kahrolsun, Ermeni, Yahudi ve Mason Mebuslar, kahrolsun mesrutiyet! diye bağırıyorlardı?

E. Güresin «31 Mart İsyanı» kitabının 46. shf. sinde İsyanlılar arasında «Mesrutiyetin, millet vekillerinin istenmediğini gösteren işaretler de vardı. Ancak mesrutiyete karşı duranlar askerin içine girmiş sivil kıyafetli yöneticiler tarafından hemen susturuluyordu» diyerek bu çirkin tertibi istemeden açıklamış oluyor.

E. Güresin gibileri gerçekleri ne kadar maskelemeye çalışırlarsa çalışsınlar. Buna muvaffak olamayacaklar. Kurdukları tuzaklara kendileri düşecekler. Ve er geç açığa çıkacak hakikat karşısında, güneş ışınlarının altındaki karın eriyip yokolduğu gibi eriyip vokalacaklardır.

«31 Mart İsyanı» kitabından aldığımız cümleler gösteriyor ki, beynelmîl Siyonizmin tertibettiği ve yürüttüğü 31 Mart İsyanına bir kısım gafiller de katılmıştır. Fakat onların haklı istekleri tertipçiler tarafından hemen susturulmuştur.

İSYANCILAR NE İSTİYORLARDI

Gerçekte istekler büyük ve önemliydi, fakat açıklanan istekler eftentipten şeylerdi. İsyan edenler birazda toplu hareketin psikolojisi ile bir kaç kişiyi öldürdüler. Hükümetin değişmesini istediler. Başka bir istekleri de yoktu. Zaten beynelmîl güçlerin isteği, kuru da olsa bir isyan halinin doğmasıydı. Millet düşmanları için bu kadarı yetiyordu.

Artık asırlardır Balkanlarda üslenen, yetiştirilen, Yahudi parası ile beslenen fesat şebekeleri İstanbul'u işgal etmek için yeterli sebep bulmuşlardı. Gerçekte 31 Mart İsyanı ile elde edilen en parlak netice de bu idi. Bu neticeye beynelmîl Siyo-

Mithat Paşa

nizmin kontrolünde olan bütün milletler sevindiler. Meselâ T. Herzl'e Yahudilerin Filistinde yerleştirilecekleri hususunda teminat veren Wilhelm'in memleketi bu isyanı sevinçle karşıladı. D. Avcıoğlu'nun Le Sort de L'Empire Ottoman Shf. 59 dan alıp fakat millet aleyhine yorumladığı şu cümle Yahudi kontrolündeki Almanyanın durumunu açıklar:

«Gerici hükümet darbesi, Alman sefiri ve İstanbuldaki Almanlar tarafından gizlemeye dahi saklamadıkları bir sevinçle karşılanmıştır.»

Gerçekte İstanbul'u işgal eden Hareket Ordusunun Alman, Amerika ve bütün dünya Yahudileri desteklemişlerdir.

Mason Mahmut Şevket Paşayı Hareket Ordusunun başına Yahudi uşağı Alman Goltz Paşa getirmiştir. (*)

Görünüşte İngiliz isyancılarıdır. Bunun sebebinin İngilizlerin beynelmîl Siyonizmin menfaatlarından yana oluşlarında aramak gerekir. İngiliz Kralı Edward'ın Abdülhamid'e hazırlanan suikast için 13 bin altın ayırmış olduğu hatırlanırsa bu gerçek ortaya çıkar. 1909 da Girit'in mutlaka Yunanistan'a verilmesi gerektiğini ileri sürmeleri de Almanların ve İngilizlerin gerçekte kimlerden yana olduklarını açıkça gösterir. (**)

Bu açıklamalar bize şu hükmü verir:

Madden ve manen milletleri yokoluşa sürükleyen beynelmîl Yahudiliği maskeleyip, Onun elinde olan maşaları ayrı ayrı ve bağımsız birer güçler olarak takdim etmekte ısrar edenler, çok büyük ve hesabı zor bir ihanetin içindedirler.

Hainler, çok yakın zamana kadar 31 Mart'ın bütün vebalini Gerici dedikleri şerefli millete yüklediler. 31 Mart'ı dillerine dolayıp milletin değerlerine saldırdılar. Milleti adice ve alçakça itham ettiler. Millet düşmanları geniş propaganda imkânlarına sahiptiler. İthamlara ve iftiralara kanan-

lar çok oldu. Her meslekten birçok kimse 31 Mart hakkında yanlış kanaatlere saplandılar.

Ne varki son yıllarda Türkiyede bazı vatanseverler hadiseler hakkın ölçüsüne göre değerlendirebilme imkânına sahiboldular. Üniversitelerimizin çeşitli kürsülerinde 31 Mart araştırma mevzuu olmaya başladı. 31 Mart üzerine çalışan, tez hazırlayan tarihçiler ortaya çıktı. Tarafsızlığı herkes tarafından kabul edilen bir kısım tarihçilerin kitaplarında 31 Mart artık bir İRTİCA olayı olmaktan çıktı.

Abdülhamid Han'ın 31 Martla hiç bir ilgisinin olmadığını hadiseyi bizzat yaşamış olanlar itiraf etmeye başladılar.

Milletin bu çirkin tertipten tamamen habersiz olduğu anlaşıldı. 31 Mart'ın gerçek tertipçileri aranmaya başlandı.

Artık mızrak çuvala sığmayacaktı. Milletten gizlenen bu ihanet tamamen ortaya çıkacaktı. İşte bu husus milletin şuurlu düşmanlarını kamçılamaya yetti.

31 Mart yeniden izah edilmeliydi. Bazı itiraflarla 31 Mart'a yeni bir maske takıp onun gerçek yüzünü gizlemek gerekiyordu. Dikkatleri başka tarafa çekip beynelmîl Siyonizmi unutturmak gerekiyor. Gerekenler yapıldı. 31 Mart'ın bir İngiliz tertibi olduğu itiraf edildi. Abdülhamid Han'ın bu tertipten habersiz olduğu söylendi. Ancak millete olan hakaret devam etti. Bu sefer millet, İngilizlerle işbirliği yapmakla itham edildi. Millî değerler ayaklar altına alındı. Millî değerlere saygılı ve bağlı olanların yabancılarla işbirliği yapabileceği adice iddia edildi. Millî kuvvetler yanıtılmak istendi.

31 Martta İngiliz ihanetinden bahseden kim olursa olsun, İngilizlerin beynelmîl siyonizmin menfaati için 31 Mart'ı tertibettiklerini itiraf etmedikçe uşaklıktan ve ajanlıktan kurtulamıyacaktır. 31 Mart'ın Yahudiler tarafından tertibedildiği ve tatbik edildiği mutlaka bilinmelidir.

Yukarıdaki izahtan sonra Doğan Avcıoğlu'nu, E. Güresin'i Yahudi dönmesi A. E. Yalman'ı 31 Martta İngiliz parmağının varlığını itirafa zorlayan sebebi anlamış oluyoruz.

31 Mart çığırkanlığının yeni şeklide kısa ömürlü olacaktır. Kasıtlı itiraflar ve kasıtlı yorumlar sağlam kafaları aldatamayacaktır.

HAREKET ORDUSU GELİYOR

Mürettep hadisenin birinci faslı başarıyla bitirilmiş, ikinci faslı başlamıştı. Siyonizmin emrinde olan Selânik Locası faaliyete geçti. Beynelmîl Yahudiliğin paraları ile bir ordu hazırlayıp İstanbul'a sevk ederek ekilen tohumun mahsulünü biçmek gerekiyordu. Gereken yapıldı. Hazırlanan ordu İstanbul'a geldi. Binlerce Millet evladı kurşuna dizildi. Vatanseverler katledildi. Milletin zenginliği yağma edildi. Padişah hal edildi. Ve beynelmîl Siyonizm memnun edildi.

HAREKET ORDUSUNDA

KİMLER VARDI

«İkdam Gazetesi; (Hareket Ordusunda Bulgar, Rum, gönüllüleri olduğu gibi Selânik Yahudi gençlerinden yediyüze yakın

(☆) 31 Mart İsyanı E. Güresin Shf. 46 1964 İstanbul

Milletin müdafaası devam ediyor

Mücadele Birliğine Kimler Düşman?

Bu karakterleri taşımayan mücadele, hiçbir şekilde millî değildir. Ve beynelmilel millet düşmanlarının tuzaklarından birisidir.»

Yukarıdan beri verilen izahat gösteriyor ki, Mücadele Birliği ancak kanunî demokratik mücadelenin yanındadır. Bu sebeplere dayanarak bildiride 312. M. nin anladığı manada öğme suçu, ne maddî ne de manevî unsurlarıyla teşekkül etmemiştir.

Yazıya suç isnat eden bölümlerin 155. madde yönünden incelenmesi:

Bilirkişinin 155. M. yi ihlâl eden cümleler olarak gösterdiği cümlelerin vardıgı hükmü ve hükmünün dayandığı genellemeyi inceleyelim:

a— Bilirkişinin suç olarak göstermeye çalıştığı cümleler şunlardır:

«... Hadiselerin oluş tarzı ne olursa olsun Kayseri olayları millî şuurun millet düşmanlarına karşı haklı bir protestosudur. Millete hakaret edenler, bu hiyanetlerinde devam ederlerse, reaksiyon daha da şiddetli olacaktır. Zira cemiyet bünyesinin kanunîyeti budur.

(Bu son cümleyi bilirkişi kasten incelemeye dışı bırakmıştır.)

b— Bilirkişinin bahsettiği bu cümleler hakkındaki hükmü ise şudur:

«... şeklinde kaleme alınmış olan fikir C.K. 155. maddesini ihlâl ettiğinden halkı kanunlara karşı gelmeye teşvik etmektedir.»

c— Bu hükmüne delil olarak ise şunları söylemektedir?

Yukarıda arzedilmiş sebepler muvacehesinde yazının T.C.K. nun 312 ve 155. maddelerini ihlâl ettiği kanaatindeyim.»

Bilirkişinin müphem, kasıtlı ve yanlış mütalaasını incelemeden önce 155. maddeyi ve bu maddeye tedahül eden 312. maddenin «halkı kanuna itaatsizliğe tahrik cürmü ile birlikte mütalaa etmek gerekecektir. Zira bilirkişi bildiriye 312. madde yönünden sadece suç teşkil eden bir fiili öğme cürmü isnat etmesine rağmen,

«Gerçekten ortada işlenmiş bir suç varsa, hukuk devleti telâkkisine göre suç saydığı bir fiili cezalandıramaz. Aksi hal bizzat hak almak olur ki bu hal hukuk devleti telâkkisi ile bağdaşmaz. Hal böyle olunca, yazı ilerde Kayseri olaylarına benzer haller karşısında halkı kanunlara karşı gelmeye ve suç teşkil eden fiilleri ikaa teşvik etmektedir. Suç olarak vasıflandırılabilir hallerin millet tarafından takip ve cezalandırılmasını beyan ve bunu teşvik ise, halkın kanunlara karşı gelmesini teşvik etmektedir.

Gerçekte savcı yardımcısına düşen iş ve bilirkişinin temel vazifesi, aynı fiilin ihlâl ettiklerini zannettikleri birden çok kanun maddesini işaretlemek değildi. Madem ki bilirkişi 312. maddeden sonra bir de 155 inci maddeyi ihlâl ettiğimiz kanaatinde, bu takdirde bize düşen iş, bildiride inceleme konusu olan cümlelerin ne 312 ve ne de 155. maddeleri ihlâl etmediğini göstermekten ibarettir. Ancak münakaşa hakkımızı mahfuz tutarak, savcı yardımcısını ek iddianamesindeki suç tavsifleri ile bilirkişinin suç tavsifinin birbirini tutmadığını kısaca hatırlatayım. Zira bilirkişi 312. madde yönünden yazıda sadece suçu öğme unsuru bulunduğunu ifade etmiştir. 155. madde yönünden ise «Halkı kanunlara karşı gelmeye... teşvik» suçu bulunduğunu zannetmiştir. Savcı bilirkişinin bu iki suç isnadına iki suç nevi daha ekleyerek vazifesini yerine getiriyor. Ayhan Önder'in yazıda 155. maddenin cezalandırdığı bir suç ararken icat ettiği «Suç teşkil eden fiilleri ikaa teşvik etmektedir» cümlesini ayrı bir suç zannederek iddianamesinin başına «toplumu suç işlemeye itmek» diye oturtuyor. 312. maddede böyle bir cürüm yoktur. Ama savcı yardımcısı bunu da uydurmuştur. Biraz dikkat etse idi bu hükmün bilirkişi tarafından «Kanunlara karşı gelmeye teşvik» cürmünü ispatlamak için icat ettiği bir hüküm cümlesi olduğunu anlayabilirdi. Şu haliyle savcı yardımcısı bilirkişi raporunun doğru manasını bile çözümleyemiyor. Bilirkişinin «Suç teşkil eden fiilleri ikaa teşvik» cümlesinin «Halkı kanunlara karşı gelmeye teşvik» cürmünün maddî unsuru olduğunu bilmek için aşağıdaki satırları hatırlamak yeter.

«... İşlenmiş bir suçu öğmek, aynı suçun başkaları tarafından yeniden işlenmesini intaç edebilir. Muayyen bir şahsı suç işlemeyi tahrik mahiyetinde olmayan, fakat umumiyetle muhatapta suç işlemeye karşı olan mukavemeti zayıflatacak mahiyette olan tahrikler kanunlara itaatsizliğe tahrik sayılmazdır. (Türk Ceza Hukuku Cilt II, Hususî hükümler, Doktor Faruk Eren, Ankara, 1965 shf. 563 ve müteakip).

Bu satırları bilmemek yahut hatırlamamak, bir fiil için dört suçtan mahkeme verilmesini hiçbir surette makul göstermez. İnsanları itham edenlerden azami dikkatin gösterilmesini istemek herhalde hakkımız olmalıdır. Bu izahların ışığı altında biz sadece bilirkişinin 155. madde zaviye-

sinden yaptığı suçlamayı tahlil edeceğiz. «Toplum sınıflarını umurun emniyeti için tehlikeli bir tarzda kin ve adalet tahrik eylemek» ithamı münhasıran savcı yardımcısının icadı olduğu için bu suç şekline temas etmeyeceğiz.

Önce 312. maddedeki «Halkı kanuna itaatsizliğe... tahrik eylemek» cürmü, daha sonra da 155. maddedeki «... Kanunlara karşı gelmeye halkı teşvik ile memleketin emniyetine tehlike iras edecek surette makale neşretmek» cürmü hakkında hatırlatmalar yapalım ve kanunun sarîh ibaresinin ve doktrinin anlayışının bildiride suç bulmadığını görelim:

Evvelâ 312. maddenin mezkûr şekli ile 155. maddenin mezkûr şekli arasındaki münasebeti görelim:

«Halkı kanunlara itaatsizliğe sevk edici cezalardan başka maddeler kanunumuzda mevcuttur. (Bakınız T.C.K. Madde 155) Bu madde ile 312. maddenin tatbik sahası kanunumuzda sarîh olarak gösterilmemiştir.» (T.C. Hukuku cilt II, Hususî hükümler, Dr. Faruk Eren, Ankara 1965 Sahife 563 ve müteakip)

Türk Ceza Kanunu Madde 155'de gözden uzak tutulmamalıdır. Biri devlet kuvvetleri aleyhine, diğeri «Ammenin nizamı aleyhinde» cürümlerden olup tefriki zordur. Tek hüküm olmalıdır. (Suç işlemeye tahrik cürümleri, Fahrettin Kiyak, C. Baş Savcı Yardımcısı.)

Bu hatırlatmayı yaptıktan sonra 312. maddenin bilirkişi incelemesine konu olan yazı ile ihlâl edilip edilmediğini görelim.

«Burada iteatsizlik tabirinden «Şahsî iradenin üstün hukukî iradesine kanun suretinde tezahür eden amme iradesine isyan eylemesini (Manzini: S. G. E. C. V. No. 1918) anlamak lâzım gelir. Binaenaleyh iş bu harekete şahısların tahrik edilmesi sözü geçen unsuru vücuda getirir. Tahrik tabiri ile kanuna ademi iteate teşvik etmek, bu hususta karar verdirmek veya karar uyandırmak mânâlarını anlamak lâzımdır.»

(Sulhi Dönmezer, Matbuat kanununa göre suçlar, müeyyideler, yargılama usulü. I. Ü. Yayınları. No: 298, İstanbul, 1946 Shf. 31)

Bunlara Faruk Eren'in mütalaasında katabiliriz. Zira bilirkişi kanunlara karşı gelmeye teşvik cürmünü bu tarz bir mütalaaya dayamak istemişti. «Muhatapta suç işlemeye karşı olan mukavemeti zayıflatacak mahiyette olan tahrikler» «Kanunlara itaatsizliğe tahrik sayılmazdır.» (Faruk Eren, A.G.E.)

Kanunlara karşı itaatsizlik amme idaresine (Kanuna) şahsî iradenin isyanı demek olduğuna göre» bildiri muhataplarını direkt veya indirekt olarak kanunlara itaatsizliğe, karşı gelmeye teşvik etmişmidir.

Bilirkişinin 155. madde yönünden yaptığı değerlendirmede bahis konusu ettiği cümlelerde hiçbir suç mevcut değildir. Çünkü:

a. «Hâdiselerin oluş tarzı ne olursa olsun, Kayseri olayları Millî şuurun haklı bir protestosudur. Millete hakarete devam edenler bu hiyanetlerine devam ederlerse reaksiyon daha da şiddetli olacaktır. Zira cemiyet bünyesinin kanunu budur.» cümlesi ile «İşte bu tepkiler millet düşmanlarına karşı milletin amansız intikam yumruğunun şahlanmasıdır... Kayseri hâdiseleri de mil-

(Devamı 14. Sayfada)

BITMEYEN ÇİLE

(Baştarafı 5. Sayfada)

Türkiye'de sendikal faaliyetleri yöneten insanlar, işçiye sadece bir fabrikanın tamamlayıcı elemanı olarak bakmaktadırlar. Bir makinanın çarkı neyse, işçi de odur veya biraz daha farklıdır. İşçi, onlarca bir motorun, bir tezgâhın parçasıdır. Bu Marx'ın Homo Economicus fikrinin ifadesidir. İşçi, insan olması yönünden değil de, fabrikada madde üreten bir varlık olarak değerlendirilmektedir. Hattâ grev kanunları bile buna uygun olarak hazırlanmıştır. «İşçilerin işverenle olan münasebetlerinde iktisadi ve sosyal durumlarını korumak veya düzeltmek amacıyla... yapılan greve kanunî grev... denir.» (İş Hukuku Dersleri, Doç. Dr. Nuri Çelik, İst. 1968, Shf. 236)

İdeolojik mahiyet arzeden grevler yasaklanmıştır. Gayri millî sistemin bekçileri işçiye midesinden yakalamak istiyorlar. Onu sadece midesinden emir alan varlık haline getirmek niyetindedir. Daha açıkcası materyalizmin temelleri atılıyor. Arkasından diğer sistemler sökün edecek.

Görülüyor ki sendikal hareketler bu milletin işçisine yabancıdır. İşçinin iman, ahlâk ve kültüründen teşekkül eden ideolojik yapıyla çarpışma halindedir. Milletimizle millet düşmanları arasında yürüyen harbin, bir başka şekli iktisadi veche arz ediyor. İşçimiz bugün, beynelmilel yahudiliğin ve kuyruklarının materyalistleştirme gayretine karşı büyük bir direniş içindedir. Gayri millî sisteme ve onun yan kolları olan sendikal kuruluşlara rağmen bu direniş gittikçe artmakta ve şuurlanmaktadır.

İşçi, ızdırabının millet ızdırabından ayrı olmadığını ve bunun da milletimizin ideolojik bünyesine zıt judeo-grec menşeli kapitalist sistemden doğduğunu anlayacaktır, hattâ anlamaya başlamıştır. Artık buhranının mesullerini teşhis etmektedir.

İşçi, köylü ve bütün millet ızdırabını dindirme mücadelesinde, işçimiz kendi yerini almaktadır. Millî Mücadelemiz milletin en kahraman evlatlarını saflarında toplamaktadır. İlerde kurulacak işçi birlikleri, milletin düşmanlarına karşı millî mücadele cephemizi kuvvetlendirecektir.

İşçi, bu milletin işçisidir. Onu millettan ayıranlar ancak millet düşmanlarıdır. Bütün millet evlatları, bölünmez bütünlüğüyle, millî mücadele saflarını sıklaştırıyorlar.

Adanada Zulüm

(Devamı 14. Sayfada)

suz olarak zindan hayatına mahkum etmiştir. Millî Eğitim Müdürlüğüne arkadaşlarının yaptığı müracaat üzerine serbest bırakılan Ahmet Figen Kaplan ceza müddeti dolunca okula gelmiş fakat müdürlük makamını işgal eden Nuri Ünlü zavallı yavruyu gene şirretçe döğmüştür.

«Artık Yeniden Millî Mücadele mecmuası satmayacaksın, mücadele etmeyeceksin» diyerek kıskançlığının ve hasedinin esas sebeplerini ortaya dökmüştür.

Ayrıca idarecilere ve bir siyasi partiye yakınlığı ile bilinen, gayri ahlâki tutumlara sahip Dündar Tanrıverdi (Kozan'daki hareketleri bize malûmdur) ve Hüseyin Dura; Osman Çevik'e okuldan çıkarken eşkiyalar gibi yolunu kesip saldırmışlardır. Kalleşlerin ansızın hücumlarına maruz kalan Osman Çevik'in iki dişi kırılmış, adli tabip bir haftalık bir rapor vermiştir. Alçakça saldıranlara karşı Osman'ın arkadaşları toplanıp kendilerine hakettikleri cevabı vermeye başlayınca köpekler gibi kaçmışlardır.

Hadise okul idaresine bildirilmiş, hadisenin şahidi Mahmut Dündar durumu olduğu gibi anlatmış fakat idare bir ölüm sessizliğine bürünerek suçlulara gereken disiplin cezasını vermemiştir. Ayrıca Dündar Tanrıverdi o gün okulda idare nöbetçisiydi. Nöbet yerini terk edip yol kesmeye gidenlere ceza vermede müdürün hayal ötesi kayıtsızlığı, hadiselerin ardında bizzat kendisinin bulunduğu kanaatini uyandırmıştır.

Millî Mücadelecilerin en ufak bir kusurunu gözden kaçırmayan, bulamadığı için de suç imal eden, okulda milletin parasını yıyan beslemeler,

Mücadeleciler Bursa'da

Konya mitingiyle, 40000 millet evlâdının başlattığı milletin zafer hamlesi bütün yurdu sarmış bulunmaktadır. (Dün) Bozkır'da binlerce millet evlâdının iştirâk ettiği, daha sonra Adana'da 10.000'lerin bir araya geldiği konferans ve toplantılar, şimdi de Bursa'ya taşmıştır. Böylece doğudan - batıya bütün vatan sathında milletin mücadeledeki kararlılığı bir kere daha ortaya çıkmıştır.

Milletin bu kesin kararı bütün millet düşmanlarını korkutmaktadır. Nesebi belirsiz üç-beş çapulcunun Rusya hesabına anti-Amerikancı ve millet aleyhtarı anarşi hareketlerini günlerce baş haber veren gayri millî basın, milletin zafer haykırışı karşısında mezar sessizliği içerisinde. Gayri millî basın, onbinlerce millet evlâdının bir araya geldiği toplantı ve konferanslardan tek satırda dahi bahsetmek istememektedir. (Millî mücadeleden gocunanlar milletin uyanışını - ellerindeki bütün imkânlarla - sabote etmek çabasındadırlar.)

Ancak bütün bu gayretler boşadır. Millet mücadelesi zafere hergün biraz daha yaklaşmakta (sancaklar elden ele mukaddes bir emanet olarak

dolaşmakta) dır. Bursa'da yapılacak olan «MİLLÎ KARAR» toplantısı bu gerçeği bir kere daha işaretliyecektir.

Toplantı, Bursa Belediye Çay Bahçesinde 16 Mayıs 1970 cumartesi saat 20.30 - 23.00 arasında yapılacaktır. Mücadele Birliği İstanbul Sancağı aşağıdaki dâvetiye ile bütün milliyetçi ve vatansever Bursalıları toplantıya çağırıştır:

«Mücadele Birliği'nin tertib ettiği millî karar toplantısında milletimizi yıkmaya yönelik komünizmin iş-renc plânlarını, Türkiyemizdeki adi oyunlarını öğrenecek ve milletimizin din, devlet ve varlığını koruma mücadelesine katılacağız.

Şerefli başını kaldır. Düşün, inan ve mücadeleye katıl.

Toplantımıza gel.»

Millî karar toplantısına İstanbul'lu mücadeleleciler, ayrıca Bursa'nın bütün civar köy ve kazalarından kalabalık dinleyici gurubları iştirâk edecektir.

Bursa, toplantı dolayısıyla millî mücadele günlerinin heyecanını yeni baştan yaşamaktadır.

NOT: Toplantıdan gelecek sayımızda genişçe bahsedeceğiz.

Milletin Müdafaası

(Baştarafı Sayfa 13 de)

timizin komünist tahrikçilere karşı haklı ve meşru cevabıdır.» cümlelerinin mahiyet itibarı ile aynıdır. Yani bu cümlelerde öteki cümleler gibi bir suçun övülmesine müteveccih değildir. Bu cümlelerde 312. madde münasebeti ile bahis edilen cümleler gibi suç övme cürmünün dahi hiçbir unsurunu taşımazlar. Bu cümlelerde 512. madde münasebetiyle bahis konusu cümlelerle aynı mahiyette olduklarından bir cürmün övülmesinden kat'iyen uzaktır. Cürmün övülmesi mahiyetinde bulunmayan cümleler evveliyetle halkı, cürüm işlemeğe salih değildir. Biz 155. madde dolayısı ile zikredilen cümleleri, 312. madde doayısı ile zikredilen cümleler ile mahiyet itibarı ile aynı oldukları ispat edildiklerine göre, 312. madde dolayısı ile bilirkişi raporuna yaptığımız itirazları aynen tekrarlıyoruz demektir. Bi-Binaenaleyh yukarıdaki cümleler suç övme mahiyeti taşımadığına göre, evleviyetle suç işlemeğe tahrik ve dolayısıyla halkı kanunlara karşı gelmeğe teşvik edici mahiyeti taşımaz.

b. Bildiriden seçilen cümleler ile bilirkişinin bunlara verdiği mânâ arasında en ufak bir alaka mevcut değildir. Bilirkişi «Millete hakaret edenler bu hakaretlerine devam ederlerse reaksiyon daha da şiddetlenecektir. Zira cemiyet bünyesinin kanunîyeti budur.» ibaresini, bizzat ihkakı hakkı teşvik olarak mânâlandırmaktadır. Milletin reaksiyonunun hangi şartlar altında artıp hangi şartlar altında azalacağını o günün şartları altında ifade eden ve bunu, cemiyetlerin tabi oldukları sosyal ve psikolojik kanunlarla izah eden bir cümlede bizzat ihkakı hak savunulmuş ve telkin edilmiş değildir. Zikredilen ifadeleri bilirkişinin kasten çıkardığı izah cümlesi ile birleştirip okuduğumuzda, bizzat ihkakı hakkı telkin eden bir imaya bile raslayamayız. Cümlelerin sosyolojik bir gerçeğin izahı olduğu o kadar bellidir ki, bilirkişi, mezkûr cümlelere ekli izah cümlesini çıkarmak sureti ile, «bizzat ihkakı hak» mahiyeti ya-

mamağa çalışıyor. Bundan ayrı olarak, bildiride «Bizzat ihkakı hak» suçu aramak o kadar fuzuli bir davranıştır ki bizzat bildirinin metni, bu isnat ile taarruz halinde bulunuyor. Meselâ bildirideki, «Milletin hain sürüleri tarafından itham edilmesi karşısında, kanuni mercilerin kayıtsızlığı milletin sabrını taşırmaktadır... Komünizm bütün maske teşkilâtı ile birlikte devlet eliyle ezilip yok edilmelidir...» cümleleri bizzat ihkakı hak ithamını mahkûm etmeğe yeter.

155. maddedeki halkı kanunlara karşı gelmeğe teşvik etme mahiyeti bilirkişinin ele aldığı cümlelerde bulunmadığı gibi, 312. maddede mezkûr «suç teşkil eden bir fiili övmek» dolayısı ile halkı kanunlara itaatsizliğe tahrik ve bunu 155. maddeye akse-den şekli olan» halkı kanunlara itaatsizliğe tahrik bildirimimizin hiçbir satırında yoktur.

Saygılarımızla...

S O N

VATANDA GURBET (Fedâî Nesriyatı: 2) Yazan: milliyetçi ve mukaddesatçı yazarlarımızdan Kemal Fedâî Coşkun. İzmir 1970, Endüstri Basım ve Yayınevi, Fiyatı 5 lira. Adres: Kemal Fedâî Coşkun P.K. 48 Basmane/İZMİR veya Kubilay Mah. 1032 Sk. No: 14 İZMİR.

YEŞİLAY (Türkiye Yeşilay Cemiyeti adına Genel Başkan Selâhaddin Kaptanağası tarafından çıkarılan aylık dergi) Nisan 1970, sayı: 437 İstanbul. Ahmet Sait Matbaası fiyatı: 2 lira. İsteme adresi: Nurn Osmanive Cad. 17/1 Cağaloğlu. İSTANBUL.

NEREYE GİDİYORUZ, Yazan: Siirt Müftüsü Haydar Hatipoğlu. Ankara 1970, Avvıldız Matbaası fiyatı: 5 lira. İsteme Adresi: Asar Kitabevi SİİRT veya Siirt Müftülüğü.

İNKİLÂB İLMİ

İnkılâbî teşkilâtlar içerisinde bütün azaların, her yerde ve her hadisede ideolojinin üstünlüğünü temin etmek, ideolojiyi ölçü olarak almak vazifeleridir. Fakat merkezî otoritenin siyasi, askerî ve iktisadi kararlarına direnme ve onları tatbik etmekten kaçınma en azından gayeye itiraz kadar mühimdir.

İdeolojinin yaşanır hale getirilme vasıtası olan siyasi, iktisadi ve askerî kararlara ittibâ meselesi diğer inkılâbî hareketlerde de aynı şekilde halledilmiştir:

Lenin kendisiyle, ihtilâlin gayesi konusunda aynı fikirde bulunan Menşeviklere - Sosyal Demokratlara - aynı kaideyi tatbik etmiştir. Menşevikler müteaddit defalar Lenin'e; «Biz aynı şeyleri düşünüyoruz, gayelerimiz beraber. Fakat teşkilât meselesinde ayrılıyoruz. Metod meselesinde ayrılıyoruz. Bu noktada ayrılığımız mühim değildir. Binaenaleyh beraber olmalıyız.» dediklerinde, Lenin'in cevabı şu olmuştur; «Sizin hiç mühimsemediğiniz mesele haddizatında inkılâp hareketlerinin temelinde yatan meseledir. İşte biz bu meselede ayrılıyoruz. Dolayısıyla sizinle beraber hareket etmemize imkân yoktur.»

Burada zikrettiğimiz kaidenin tekrarlamasını görürüz. Bir teşkilât içerisinde inkılâpî ideolojinin tatbikatı olan siyasi, iktisadi ve askerî kararlara karşı devamlı olan muhalefetler ve direnmeler tasfiye ile neticelendirilmelidir ki, teşkilât kuvvetlene bilsin ve yükselbilsin.

Nazi hareketlerinde de aynı kaidenin tatbikatı görülür:

Nazi hareketi, partinin siyasi, iktisadi ve askerî kararlarına devamlı itiraz eden ve direnen fertleri ortadan kaldırmak suretiyle Nazi hareketinin teşkilât bütünlüğünü temin etmiştir.

Mussolini «Teşkilât budana, budana gelişir ve serpilir» der.

Bütün inkılâbî hareketlerin tetkikinden çıkan sonuç şudur: İnkılâpî hareketlerde baş ve temel prensib, bütün münasebetlerin ölçüsü olmak bakımından, sadece ideolojidir. Muhtelif teşkilâtlarda ölçü bu olmuştur.

Merkezî otoritenin vermiş olduğu siyasi, askerî ve iktisadi kararların, gündelik taktik kararlarının devamlı surette muhalifi bulunanlar ise, o teşkilâttan tamamiyle tardedilmek suretiyle teşkilâtın bir bütün olarak devam etmesi ve inkılâbın doğmasına imkân ve vasat hazırlanır. Aksi takdirde bir vücut olması lâzım gelen teşkilât muayyen gurupların çarpışmasına münce olur. Bu, teşkilâtcilik bakımından, büyük mahzurdur.

İNKİLAPCI HAREKETLERDE LİDERLİK

Liderlik siyasi, askerî veya fikrî olur. Bu liderliklerin birleştiği liderlikler etkili ve inkılâp hareketlerini başaran liderlikler haline gelirler.

Liderlik meselesini kavrayabilmek için, evvelâ, liderliklerin temelinde bulunan ideoloji üzerinde durmamız lâzım gelir.

İdeoloji; fertlerin bütün münasebetlerinde tatbik edecekleri kaidenin temelini verir. Fertlerin kendileri, insan cemiyetleri, eşya, kâinat ve Allah ile olan münasebetleri vardır. İdeoloji bu münasebetlerden

16

doğan problemlerin hallini bildiren bir ni zamandır.

İdeoloji, insanın ve cemiyetin problemlerini çözdüğüne göre, «İdeolojik Liderlik», bu problemlerin hallinde ameli ve nazari yol göstericilik demektir. İnsan problemleri ise; dinî, siyasi, askerî ve fikrî temellerden doğar. Bu problemlerin halli ise; dinî, siyasi, fikrî ve askerî liderlikleri icabettirir.

Eğer bir cemiyetin, muayyen bir inkılâp ideolojisinin modeline göre, yaşaması isteniyor ve cemiyetin o hedefe ulaşması için çalışılıyorsa liderlik, her şeyden evvel siyasidir.

Liderlik fertlerin fikirlerinin ve cemiyetin kültürünün değiştirilmesi istikâmetinde çalışılıyorsa fikrî mahiyettedir.

Liderlik, insan cemiyetlerinin kurtarılması için, inkılâp kuvvetinin muhaliflerine karşı sevk ve idaresini icap ettiriyorsa liderlik askerî mahiyettedir.

İnsanların maddî ihtiyaçlarının ideolojiye uygun olarak düzenlenmesi bahis konusu olduğu zaman liderlik iktisadi bir liderliktir.

Su halde tam bir liderlik; siyasi, askerî, fikrî ekonomik ve dinî bir mahiyette olan liderliktir. Liderlik bu mânâda tam olmadığı takdirde, ferd veya kolektif olsun, durum aynıdır. Yani liderlik siyasi, askerî, fikrî, ekonomik ve dinî mahiyetini kaybetmediği, bunlardan biri eksik olduğu takdirde liderlik tam ve kâmil bir liderlik olamaz. Her inkılâbî hareketin liderliği mecburen bu vasıfları üzerinde toplanmış olan bir liderliktir.

Komünist hareketlerinde, Nazi hareketlerinde ve İslâm inkılâbî hareketlerinde durum aynıdır. İnkılâbî hareketler liderlik tam yapıldığı takdirde muvaffak olmuşlardır.

Nazi ve Komünist inkılâblarda liderliğin dinî mahiyeti şüphe ile karşılanabilir. Ancak inkılâp ideolojisini temellerinde Materyalizmin din haline getirilmesine yönelmiş sâikler vardır.

İslâm İnkılâbî Hareketlerinin liderliği ise; dinî, siyasi askerî, iktisadi ve fikrî mahiyet taşımaktadır. İnsanlara, kâinatın yaratıcısı ve yoktan varedicisi olan Cenâb-ı Allaha karşı vazifelerini, ibadetlerini, hareket tarzını gösterme vazifesi liderlere düşer. Dolayısıyla böyle bir inkılâbın gerçekleştirici olan insanlar topluluğu millete dinî liderlik yapacaktır. İnsanların Allaha (C.C.) karşı olan vazifelerini insanlara bildirerek yol gösterir.

Liderlik aynı zamanda millet için, arkasına takip götürdüğü kuvvetler için fikrî karakterdedir. Eğer liderlik kendi teşkilâtı içerisinde bulunan azaların ve cemiyetin kültürünü kendi inkılâbî fikri istikâmetinde yoğurmuyor, kendine mahsus bir kültür meydana getirmiyor ve bu kültürün liderliğini yapmıyorsa vazifelerini yapmıyor demektir. Bu da inkılâbî liderlikteki fikrî liderliktir.

İşte herhangi bir inkılâbın muvaffakiyetinde siyasi, askerî, iktisadi, fikrî ve dinî liderlikler ahenkli bir surette birleştiği takdirde ki hareket muvaffak olur.

Buna İslâm İnkılâbî Hareketinden misal verelim:

Hız Muhammed (S.A.S.), Mekke ve Medine'de yapmış olduğu faaliyetler esnasında, hem dinî bir cemaat lideri, dolayısıyla dinî bir liderdir. Aynı zamanda hareket devleti ele geçirmeğe hazırlanıyor, bu sebepten faaliyeti politik bir mahiyet arz ediyor. Bu husus da Hız Muhammed (S.A.S.)'in siyasi liderlik icrâ ettiğini gösteriyor. Bunlara ilâveten Hız Muhammed (S.A.S.) cemaatini Kur'an-ı Kerim'in beyanına göre yetiştiren, onların yeni bir kültürle meşbû olmalarını temin eden fikrî bir liderdir. Bütün bunlara ek olarak, muayyen askerî seferlerin ter-tipleycisi ve kumandanı olması dolayısıyla askerî bir liderdir.

Aynı şey Komünist hareketleri için de bahis konusudur.

Teşkilât, getirmek istediği, Marxist ideolojinin fikrî lideridir. Teşkilât devleti ele geçirme mücadelesinde bulunduğu için siyasi liderdir. Teşkilât kuvvet kullanmasını bildiği için de askerî liderdir.

Bu liderlikler ahenkli bir halde birleştirilmedikçe, teşkilâtlar bir liderlik yapamazlar. İnkılâbî hareketler tavsar, durur ve erirler.

Muvaffak olmuş inkılâblarda liderlik, topyekûn liderliktir. Liderler dinî, siyasi askerî ve fikrî lider mahiyetini kazanmışlardır. Bu vasıflar kazanılmadığı takdirde liderlik topyekûn ve kâmil değildir.

Şimdiye kadar dünya üzerinde muvaffak olamamış hareketlerin bir muvaffakiyetsizlik sebebi de liderliklerini kısmen ifâ etmiş olmalarındandır. Yani sadece kültürel veya dinî yahud askerî veya iktisadi yahut da fikrî liderlikler olarak liderlik icrâ etmişlerdir. Bu durum onların muvaffak olamamalarına sebep olmuştur.

Ancak liderlik, topyekûn bir liderlik mahiyetini aldığı takdirde bir inkılâbın kazanılması ve başarılmaya mümkün olabilir.

İNKİLAPCI HAREKETLERDE EĞİTİM EĞİTİMİN KAYNAKLARI, MEVZUU VE HEDEFİ:

Eğitim fertte muayyen vasıfların doğmasını temin eden yetiştirme usulüdür. Bu yetiştirmenin neticesinde, onun şahsiyetinin temeli olan akidesi, düşüncesi ve hareketleri değişir.

İnkılâbî hareketlerde eğitim; inkılâbın hedeflerine cemiyeti götürmeğe matuf bilgi ile ferdi dolduracaktır.

İnkılâbî hareketlerde eğitimin temeli ideolojidir. Bilgi ideolojinin temelleri ve hedefine aykırı olamaz.

Fert inkılâbın ideolojisine, metodunu öğrenecek; madde, kâinat, hayat ve bütün ilimler hakkındaki bilgisi ideolojisinden doğacaktır.

Karşılaşılan her hâdise ve fikir düşüncenin mevzuu olacak, düşüncenin kaynağı ise ideoloji olacaktır. Bilgiler ancak ideolojiden çıktığı ve ideolojinin hedefine yönelik olduğu takdirde kabul edilir.

Hülâsa ideoloji, inkılâbî ferdi kâinat, hayat, bilgi ve bilginin metodu konusunda ideolojinin bilgisi ile dolduracak ve bunların tatbikini isteyecektir.

(Devamı var)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

Türkiye'de ve Dünya'da
ideolojiler
kavgasından akisler

BÜTÜN BEŞERİ HADİSELER İDEOLOJİLER KAVGASINDAN DOĞAR..

Modernistlere ve Bid'atçilere karşı şuurlu mücadele

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün çok haklı sebeplere dayanan boykotu bu sene de bakanlıkça neticesiz bırakılmak isteniyor. Sırf bu yüzden boykot başlar başlamaz okulun kapatılması için bakanlık emir çıkardı. Bilindiği gibi maarife bağlı diğer okullarda hiç de böyle bir hassasiyet gösterilmiyordu.

Boykotun sebebi, modernist ve bidatçı. Ayverdi tarikatine mensub olan okul müdürü Ethem Ruhi Fırlalı ve aynı tarikat mensubu edebiyat hoca Nazik Erik'in batını ve panteist fikirlerini yaymaya çalışmalarıdır. Yüksek İslâm talebelerinin bu müfsit, gayri İslâmî telâkkilere karşı boykota girmesini candan tebrik eder, din ve millet düşmanlarına karşı yürüttükleri mücadelede yanlarında olduğumuzu bildiririz.

Birkaç senedir dikkatimizi çeken bir husus vardı. Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsündeki sınıf geçme oranı, diğer enstitülerimize göre çok düşük oluyordu. Şimdi anlıyoruz ki ehli sünnet akidesine hakıyla inanan talebeler; batını inançlara sahip, tesettürü reddeden ve bakanlığa sırtını dayamış gözü dönmüş grup tarafından sindirilmek isteniyormuş.

Ne demektir 30 - 40 kişiyi haksız yere sınıfta bırakmak 32 genci okuldan sırf rıfâf olmadığı için bahaneler icad ederek atmak ve rıfâfîliğe karşı hocaları da bakanlıkla işbirliği ederek sürdürmek!

nın telkinlerine toplu halde karşı çıkmakta ve mücadele etmekteyiz. Bütün Milletin huzurunda kendilerini de fikirlerini de nefretle lanetliyoruz.

Bunlar sapık fikirlerini talebeye benimsetmek için türlü baskılar yapmakta kendilerine ve telkinlerine toplu halde karşı koyan öğrencileri sindirmek için her sene 40 50 arkadaşını haksız ve maksatlı olarak sınıfta bırakmakta, daha da ileri giderek birçok arkadaşını zı bir daha tahsil yapmamak üzere okuldan atmaktadırlar. Bugüne kadar kasıtlı olarak 32 arkadaşımız Enstitüden atılarak geri kalan talebeler sindirilmek istenmiştir.

Civar köy ve kasabalarda vaz etmek üzere izin isteyen arkadaşlara «Sinemaya izin ister seniz verebiliriz, vaaz için bize izin almaya gelmeyin» şeklinde mukabelede bulunmuşlar ve vaaza giden 10 arkadaşımızı cezalandırmak üzere disiplin kuruluna vermişlerdir. Bu arkadaşların şahsında Enstitüdeki müsbet faaliyetleri engellemek gibi bir ard niyet yatmaktadır. Vaaz etmek bizzat Müdür tarafından yasaklanmış ve kültürel faaliyetler yapılmaz hale gelmiştir.

Bu baskılar sadece talebeye münhasır kalmamış, Rıfâf olmayan öğretim üyelerine de tatbik edilmiştir. Geçen sene kıymetli hocamız O. Sarı sebep

siz olarak okuldan alındığı gibi son birbuçuk ay içerisinde de imanlı, bilgili ve faziletli hocamız MUSTAFA KILIÇ ve MUSTAFA GÖL beyler de Rıfâfîliğe karşı olduklarından tenzili rütbe ile okuldan atılmışlardır. Bütün bu saydıklarımız Edebiyat Öğretmeni Nazik Erik'in telkin ve ifsadlarıyla yapılmaktadır. Müdür E. Ruhi Fırlalı aynı tarikatın mensubu olup Nazik Erik'in emirleriyle hareket eden bir kukla haline gelmiştir.

Muhterem Kayseri'liler, bugüne kadar müteaddit defalar Yüksek İslâm Enstitümüzü mez kûr muzır unsurlardan temizlemek maksadıyla boykotlar yaptık. Bakanlığa şikâyet ettik her defasında ezilmek ve sindirilmek istendik. Bu defa ÖLMEK VAR, DÖNMEK YOK parolasıyla hareket ederek bu hainler sebekesini Enstitümüzden uzaklaştırmaya kadar mücadele edeceğiz. Bu maksatla derslerine de boykot suretiyle protestoya başladık. Mukaddes Yuvamızı bu müfsitlerden temizleme yolunda yardımcı olunuz.

Allah'ın huzurunda bütün Kayseri'liler İslâm Enstitüsünü kurtarmak ve muzır unsurları temizlemek üzere vazife davet ediyoruz...

KAYSERİ YÜKSEK İSLÂM ENSTİTÜSÜ'NÜN İSTİSNASIZ BÜTÜN ÖĞRENCİLERİ

4 Mücadeleci tahliye edildi

Bundan iki hafta önce Konyalı mücadeleciilerden dört kişi Bozkır'da konferans ilanı dağıtırken işgüzar Kaymakam vekili ve jandarma kumandanı tarafından karakola celbedilmişler, sonra da mahkemeye sevk edilerek tevkif edilmişlerdi.

Adeta Mücadele Birliği'nin toplantısına mani olmak için çırpınan Kaymakam vekili, jandarma kumandanı ve solcu çevrelerin gayretleri boşuna çıkmış, Bozkır'lıların yükselen heyecan dalgaları arasında Millî Mücadele toplantısı yapılmıştı. Tevkifler çevrede büyük bir zıntıya sebep olmuş, idarecilerin tarafgir tutumları ise halkın nefret ve protestolarıyla karşılanmıştı.

Geçtiğimiz Çarşamba günü mücadeleci gençler ilk duruşmalarını müteakip tahliye edilmişlerdir. Tahliyeden sonra Bozkır'dan Konyaya sevgi gösterileri ile uğurlanan gençler «Milletin uyanışını hiçbir kuvvet durduramayacaktır, şuurlanan millet mücadelesi sabotajlarla engellenemeyecektir» demişlerdir.

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü talebelerinin boykotları sebebiyle neşrettikleri bildiriyi aynen satırlarımıza alıyoruz.

**MUHTEREM
KAYSERİ'LİLER !,**

Sizlere bu bildiriyi içimiz sızlayarak, kalbimiz burkularak ve başka hiçbir çaremiz kalmadığı için yayınıyoruz.

Çeşitli Millî Müesseselerimizi ifsat etmek isteyen sapık cereyanlar; Milletimizin göbeği, istikbalimizin ümidi kavnağı Kayseri YÜKSEK İSLÂM ENSTİTÜSÜ'nü de ifsat etmek ve içerden yıkmak için faaliyete geçmiş bulunmaktadırlar. Şöyleki:

İngiliz ajanı olduğu ısrarla sövlenen Kenan Rıfâfî'nin, sapık Rıfâfî tarikatının militanları Enstitümüze çöreklenerek İslâm'ı ve İslâm Enstitüsünü içinden yıkmak maksadıyla sinsice çalışmaktadırlar. Bu mel'un hareketin birinci derecede lideri ve sahte Sevhi Edebiyat Öğretmeni Nazik Erik, ikinci derecedeki ajanı ise Müdür E. Ruhi Fırlalı'dır. Bunların fikirlerinin ve faaliyetlerinin mahiyetini şöyle

anlatabilmek için Nazik Erik'in sınıftaki telkinlerinin bir kısmını nakletmenin yeterli olacağı kanaatindeyiz.

«İnsan Allah'dan gelmiştir, insan Allah'ın bir parçasıdır. Allah, kâinat ve insan aynı şeydir. Sizin ve bütün Müslümanların Allah inancı yanlıştır. Ben bu fikirleri telkin etmek için derse geliyorum. Bu ideolojide iki talebe yetişirebilirsem bana ne mutlu...»

«Siz şekle bakmayın, kalbe bakın. Giy edep tacını ne yaparsan yap...»

«Kafası küflüler, yobazlar, siz kafanızdaki barikatları yıkınız. Beyninizi yıkanmadıkça doldurulmuş plâk olmaktan çıkamazsınız. İmam-Hatîrîte öğrendiklerinizi bir tarafa koymadıkça benden istifade edemezsiniz...»

«Sizin üç gazeteniz ve Hacı Bayram'da çıkan mecmualarınız vardır. Cetin Altan, İlham Selçuk ve İlhami Sosyal gibi gerçekleri yazan kıymetli yazarları okumazsınız. Bu yüzden hakikatları öğrenemezsiniz...» Ve buna benzer İslâm'ı tahrif eden bir sürü zıvalar...

Biz Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü Öğrencileri olarak,

Besleme Basına Örnek EMEK

● Solcu neşriyat yurdumuzda bilhassa son haftalarda kriz geçirmeye başlamıştır. Geçen hafta Ant mecmuasının itiraflarını bildirmiştik. Ant, sosyalist dergilerin hiç satış yapamadıklarını açık açık söylüyordu. Haftalık neşredilen solcu dergilerin satış adedinin on bine varmayışı üzerinde durmak gerekir. Bu arada «Millî Demokratik Devrim» sloğanı ardına saklanan komünistlerin sığınağı olan Türk Solu adlı pespaye de satışızsızlıktan kapandı.

Hal böyle iken dikkati çeken bir şey oldu Türkiye İşçi Partisinin görüşlerini aksettiren durumda olan Emek dergisi neşriyatını onbeş günden haftalıkla çıkardı. Ayrıca her ayın ilk haftası daha hacimli çıkacağını ilân etti. Bu dergi diğer sosyalist dergilere nazaran daha az satış yapıyordu. Adını duyan bile yoktu. Sadece solcu kliklerce okunurdu.

Yoluna emekliyerek devam edez

bu dergi artık bedava dağıtılacaktı. Bakın, kaynağı malum derginin şu ifadelerine:

«Haftalık Emek (aylık Emek'in çıktığı hafta yayınlanmamak üzere), ayda üç kez yayınlanacak ve şimdilik bayilerde satılmayacak, Emek abonelerine ve sosyalist arkadaşlarımızın adreslerine parasız olarak gönderilecektir.

«Haftalık Emek'in elinize geçmesi için adresinizi bize bildirin. Ayrıca haftalık Emek'in ellerine geçmesini istediğiniz arkadaşların adreslerini de yazınız.»

Emniyet, solcuların nerelerden beslendiklerini hiç araştırmasın. Beslenenler ortada.

Önemli olan şu ki, Türkiye'de komünistlerin gücü on bin mecmua satamayacak kadardır. Ne var ki, beynelmîlî yahudilik ve emrindeki masonluk komünistlere yeşil ışık yakmakla meşgul.